

Deel 1

Het is zover, we vertrekken met onze motorboot de Jaminada voor een vaartocht van om en nabij 3 maanden naar Duitsland. Na een uitgebreide voorbereiding en een paar zeer drukke weken met verbouwen, gooien we op woensdagochtend 15 juni de lijnen in de haven van Groot Ammers los. De avond voor ons vertrek hebben we al aan boord geslapen zodat we deze ochtend snel en zonder veel extra werk kunnen vertrekken. Op deze reis hebben we Mouse onze 15 jarige poes aan boord, ze is de Duitse taal dan wel niet machtig, maar ze gaat graag met ons mee.

Het is 9.15 uur wanneer we wegvaren, we willen om 12.00 uur de Damsluis schutten en omdat we ongeveer twee en een half uur nodig hebben om er naar toe te varen, willen we niet te laat vertrekken.

We zijn de enige die rond deze tijd de polder uitvaren, maar als we dachten dit ongemerkt te kunnen doen dan hadden we het toch mis, want net na het uitvaren van de Damsluis staan Andries en Jen van onze Watersport Vereniging ons uit te zwaaien.

Leuk om zo afscheid van elkaar te nemen, we zullen elkaar voorlopig niet zien, maar wel via de mail contact houden.

Om 13.10 uur varen we via de Peulensluis de Merwede op. Vandaag wordt onze eerste stop/overnachting WSV de Gors in Arkel, dan is het weer mooi geweest voor de eerste dag.

Donderdag 16 juni

Strak blauwe lucht, heerlijk zonnetje en prima temperatuur. Mooi weer om te varen. Wanneer we bij Meerkerk de passantenplaatsen voorbij varen, zien we daar Ton en Henk van onze Watersport Vereniging liggen, het is druk op het Merwede kanaal, de brugwachters kunnen niet gelijk op verzoek draaien.

Henk neemt nog even de moeite om rond te lopen, om terwijl we voor de brug moeten wachten een praatje met ons te maken. En wanneer we dan vervolgens bij Vianen de grote sluis schutten zien we daar, Bert, (een vriend van ons) geheel onvoorbereid van onze komst foto's van de sluis nemen, verbazingwekkend om elkaar zo tegen te komen. Er staat op de Lek en later op de Neder-Rijn veel stroming. Om toch nog een beetje snelheid te maken varen we kort aan de kribben, om zoveel mogelijk uit de stroom te varen, in bootjes jargon noemt men dat 'Kribben pikken'.

De stuw van Hagenstein staat vanwege het hoge water open, we hoeven niet te schutten maar kunnen nu gewoon doorvaren, dat is een vreemde gewaarwording.

Voor de overnachting willen we de haven van Beusichem invaren, maar ook hier is de waterstand zo hoog dat de normale passantenkade onder water staat. Dan maar een lege box invaren en hopen dat er niemand anders van deze plaats gebruik willen maken.

Vrijdag 17 juni

Vannacht is er erg veel regen gevallen en dat is goed te merken omdat er vandaag nog meer bovenwater is dan gisteren. Ook hier wordt het kribben pikken om enige snelheid te krijgen. We zien veel ganzen aan de waterkant, in allerlei soorten en kleuren. Ook hier op de Neder-Rijn staat de stuw Amerongen open, dus we hoeven in de sluis niet te schutten. Om half vier varen we de haven van VaDa in Wageningen binnen, het is mooi geweest voor vandaag en ondertussen is het weer, dreigend geworden. Ook hier is het 's nachts noodweer, enorme regenbuien en het ijkpunt in de haven geeft de andere ochtend dan ook een verhoging van meer dan 10 cm aan.

Zaterdag 18 juni

Door de grote regenval van de laatste nacht is het bovenwater op de Neder-Rijn nog meer geworden. We varen slechts met een snelheid van 6 tot 7 km. We houden ons vast aan het vooruitzicht dat we voorbij Arnhem, de Gelderse IJssel op zullen varen waar we voor stroom een stuk sneller zullen gaan, we komen dan wel aan de 15 km. Om 16.00 uur varen we de Visserspoorthaven van Zutphen binnen, een gezellige haven in het centrum, hier willen we 2 nachten blijven. We lezen op het internet dat de waterhoogte in Zutphen momenteel ruim 4 meter hoger is dan normaal en dat dit maar 1 maal per 10 jaar voorkomt. Het is dan ook een stuk lastiger om te voet van het steiger af te komen, omdat de loopbrug die er normaal ligt nu helemaal onder water staat. We krijgen pal voor het havenkantoor een ligplaats, waardoor we een prima WiFi verbinding hebben aan boord.

Zondag 19 juni

Gaan we passagieren in Zutphen en bezoeken er een 100 jaar oud klein theater, met maar 80 stoelen, waar we de klassieker **Una giornata particolare** bekijken van Sophia Loren en Marcello Mastroianni, na de film is er een nabespreking over de film met de schrijver A. L. Snijders. Dat alles, met een select/klein gezelschap van nog geen 30 mensen. Het was een bijzondere film en bijzondere ervaring om mee te maken. 's Avonds gaan we uit eten bij El Toro, inderdaad een Spaans Restaurant.

Maandag 20 juni

Vandaag willen we verder, maar het regent al vroeg. De voorspellingen zijn niet al te best en dat komt ook uit. Na boodschappen gedaan te hebben, gooien we in de stromende regen om 10.15 uur de lijnen los en varen de Gelderse IJssel weer op. Er is weinig scheepvaart op het eerste stuk. We varen op een zeer brede IJssel, omdat de uiterwaarden grotendeels zijn ondergelopen. Om even na 15.00 uur varen we voorbij Zwolle het Zwolle-IJssel kanaal op en kunnen bijna gelijk met nog 2 andere plezierboten de Spooldersluis schutten, om hierna het Zwarte water op te varen. Vandaag gaan we niet verder dan Hasselt en wanneer we daar om 16.00 uur de Verenigingshaven met de klinkende naam Watersport Vereniging de 'Nadorst' binnen varen, valt de regen met bakken uit de hemel en zijn we blij dat we weliswaar behoorlijk nat geregend, vastliggen. Jammer dat het vandaag zo heeft geregend. Deze kleine verenigingshaven ziet er prima verzorgd uit is en met een heel goede WiFi verbinding, waarvan we dankbaar gebruik zullen maken om dit verslag aan jullie te versturen. Zoals jullie op de foto zien maakt Mouse het ook goed. We laten weer snel wat van ons horen.

Deel 2

Dinsdag 21 juni

Het is vandaag een stuk prettiger opstaan, de zon schijnt en de temperatuur is aangenaam. We zullen alvorens te vertrekken het nodige bunkeren. Allereerst Diesel voor de boot, het tankstation is heel dichtbij en goed aan te lopen met een trolley en een paar jerrycans.

Vervolgens zorg ik, dat er bij de plaatselijke supermarkt het nodige wordt ingekocht en nadat ook Mouse even haar rondje heeft gelopen vertrekken we.

Ons eerste probleem van de dag is het feit dat de GPS het niet doet, althans de verbinding met de laptop. Dat geeft het nodige gemopper van de schipper, zijn humeur wordt er niet beter van. Maar gelukkig hebben we altijd nog de papieren vaarkaarten en dat laat maar weer eens zien dat je niet alleen op digitaal kunt vertrouwen. Wat we ook proberen, het werkt niet, dan maar uitzetten. Voor Meppel gaan we het Meppelerdiep op, dat is voor ons een stukje onbekend vaarwater, maar tevens een goede reden dit nu eens te varen. Daarna de Hoogeveenschevaart op en komen we bij de Rogatsluis.

Hier hebben we voor het eerst in onze 'vaarloopbaan' een verbalen aanvaring met mede watersporters. Die ons met luid gefluit van de scheepshoorn kenbaar maken dat we niet door mogen varen wanneer de sluis opengaat. Er liggen een aantal bootjes langs de kant afgemeerd, maar

omdat wij aannamen dat ze daar lagen afgemeerd als ligplaats, omdat ze niet aan het afmeersteiger van de sluis lagen (omdat dit nu eenmaal gangbaar is) en wij dat wel deden, gaf dit de nodige ergernis. De sluiswachter vergoelijkte de kwade schippers, maar de toon was wel gezet.

En tijdens het schutten - we konden er gezamenlijk in -, deed ik dan ook maar net of dat ik niet hoorde wat ze, over ons, tegen elkaar zeiden. Dit misverstand was door hun eigen toedoen ontstaan, maar kon niet snel uit de lucht genomen worden en we hebben er dan verder ook maar geen moeite voor gedaan.

Net na de Ossesluis houden we het voor vandaag gezien en pakken we een plekje aan de kant om te overnachten.

's Avonds proberen we nogmaals de GPS met de laptop en het euvel is over, hoe en waarom weten we niet, maar het werkt weer.

Woensdag 22 juni

Vanochtend bijtijds wakker, want er liep een kat over ons dek, waarschijnlijk van onze voorburen. We hebben het idee dat we deze mensen een paar jaar eerder al gezien/gesproken te hebben. Ze hebben een kat aan boord net als wij, maar deze is een stuk vrijer en loopt gewoon vrij rond. Ik begreep dat ze ook naar Duitsland gaan, misschien ontmoeten we elkaar nog wel onderweg.

Vanmiddag willen we in Klazienaveen bij de Oranjesluis eindigen. Daar zal een nichtje met haar vriend ons komen opzoeken. Je kunt bij deze sluis, gebruik maken van het sanitair wat nieuw en super schoon is, met een ruime douche. We liggen net achter de sluis met 2 schepen die afkomstig zijn uit Arkel.

Onze visite vertrekt om 24.00 uur, we hebben de hele avond heerlijk buiten in de kuip gezeten het was een prettige temperatuur. Het was een lange dag varen, met mooi warm weer. Maar dat mag je ook wel verwachten, want het is nu volgens de kalender zomer.

Donderdag 23 juni

We zijn deze ochtend heel snel weg, de mensen van de groenvoorziening van de sluis, gaan maaien en alle grassprietten waaien de boot op. Zowel onze burens uit Arkel als wij, gooien snel los. We hoeven vandaag maar 2 uur te varen, ons einddoel het Veenpark, is een openluchtmuseum met de mogelijkheid om er met de boot aan te meren, ook hier mooi schoon sanitair. We zijn hier al 2 maal eerder geweest en dat is goed bevallen. De temperatuur is al vroeg warm en drukkend. We moeten alvorens hier te komen het nieuwe Kwak kanaal op,- zoals dat in de wandelgangen ook wel wordt genoemd -. Dit **Koning Willem Alexander Kanaal** is nog maar 4 jaar oud, geheel nieuw aangelegd met prima voorzieningen.

Nadat we zijn aangekomen kan de was aan de waslijn en nu maar hopen dat het droog blijft. De zon schijnt volop, maar het is drukkend en kan zomaar omslaan.

Het is eigenlijk te warm om te koken, we hebben de frituurpan aan de kant gezet en in een klein reepje schaduw kunnen we onze biefstuk met friet en sla eten. In de roef is het maar liefst 38 graden. Maar Mouse is de enige die geen hinder van de warmte heeft, ze ligt rustig te slapen en heeft nergens last van.

Vrijdag 24 juni

Onweer en regen we hebben het allemaal gehad, het was vannacht maar liefst 20 graden, maar met alle ramen en luik open, prima om te slapen.

We vertrekken om half 10 vanuit het Veenpark, samen met 2 Duitse schepen. We schutten een paar sluisjes met elkaar, maar in Emmer-Compascuum stoppen we even zodat ik een paar boodschappen kan gaan doen. Bij het volgende konvooi, kunnen we weer aansluiten en zo varen we nu met 2 andere Duitsers tot aan Ter Apel, waar we ons melden bij de sluismeester, die ons registreert dat we Duitsland via het Rutenbrock-kanaal zullen binnenvaren.

De eerste Duitse sluis volgt na 400 meter, maar daar aangekomen horen we dat er een defect is met de brug voor de sluis en dat we tot nader orde moeten wachten.

Gelukkig duurt dit niet al te lang omdat het afmeren hier wat lastig is, wij liggen namelijk samen met een behoorlijk lang schip, wat schuin achter ons komt te liggen omdat het afmeersteiger eigenlijk te kort is. Na 10 minuten is het probleem voor dat moment opgelost (we horen later op de dag dat de sluis er nu helemaal uit ligt tot aanstaande dinsdag)

Met het Rutenbrock-kanaal is men in 1899 begonnen te graven , het is een verbinding tussen de Groninger Veenkanalen en de Ems. We varen dit kanaal van bijna 14 km uit om in Haren bij de plaatselijke WSV van Haren af te meren. Deze jachthaven is geopend in 2007 en ziet er piekfijn verzorgd uit. Hier blijven we 2 nachten, we willen hier het Scheepvaart museum bezoeken. (blijkt de andere dag toch gesloten te zijn.

Direct naast ons komt een Nederlander uit Moordrecht te liggen, hij is hier al eerder geweest en kan ons veel vertellen over de komende vaarroute. We noteren het een en ander en blijven hier nog een dag. De Nederlander naast ons moet zelfs nog langer blijven omdat hij in tegengestelde richting vaart en dus door de stremming van de al eerder genoemde sluisbrug niet door kan.

Zaterdag 25 juni

Vandaag is het regen, regen en nog eens regen. Wil gaat tussen de buien door naar het Scheepvaartmuseum wat dus gesloten blijkt te zijn (de reden?) en ik draai 2 maal een was. De ontvochtiger die we aan boord hebben doet zijn dienst. Alles moet binnen drogen en het beddengoed gaat in de droger. Mistroostig weer er komt geen einde aan. De MiFi die we vandaag zouden moeten kunnen gebruiken werkt ook nog niet, we zijn er nog niet uit, alles aangemeld en geactiveerd, waarschijnlijk ligt het aan de laptop. Dit wordt nog een punt om te gaan onderzoeken, gelukkig hebben we hier in de haven ook WiFi, dus dat gebruiken we nu maar.

We laten ons door deze dag maar niet te veel uit ons goede humeur brengen.

Deel 3

Zondag 26 juni

Vandaag gaan we na een dag overliggeren in de haven van Haren weer verder, we varen vanuit de haven direct de Ems op. Er is gisteren erg veel regen gevallen en de stroming op de Ems was al behoorlijk, maar nu dus nog wat meer, dat wordt hard werken voor de Jaminada. We kunnen niet harder dan 5 a 6 km. Het is niet alleen dat er veel bovenwater is, maar daarbij drijft er behoorlijk wat rommel in het water, takken, struiken, stukken boomstam enz. En dat geeft dan weer de nodige problemen bij de sluisdeuren die hierdoor soms niet open of dicht gaan. De allereerste sluis die we op de Ems krijgen is sluis Huntel. Bij het naderen van de sluis en het melden krijgen we te horen dat de sluis gestremd is, maar dat eraan gewerkt wordt het probleem op te lossen. We moeten voor de sluis afmeren, maar gelukkig duurt het maar een kwartier alvorens we de sluis in kunnen varen. Ook bij het uitvaren hebben we hetzelfde probleem, er drijft erg veel zwerfvuil. Om toch maar een beetje vaart te houden in het traject varen we zoveel mogelijk vlak langs de kant, het blijft wel uitkijken, maar het gaat.

We schutten dit traject met het Nederlandse vrachtschip de Otter. Waardoor we steeds mooi achter dit schip kunnen invaren. Het is mooi om te zien, dat een schip van 9.60 m breedte, zich als het ware in een sluis perst van 10m breedte, dat geeft de nodige waterverplaatsing en hierdoor duurt ook langer dan normaal.

De sluisen op het Dordmunt/Ems kanaal zijn ingesteld op vrachtschepen, waardoor de bolders of andere aanmeer mogelijkheden in de sluis een heel eind uit elkaar liggen. Dat is voor ons met maar 10 m lengte lastig om vast te maken, daarbij zijn de meeste wanden in de sluis van spundwänden (damwanden) gemaakt, wat ook erg lastig is omdat in de uitsparingen van deze wanden onze Fenders (stootwillen) bijna wegvallen en je erg moet opletten dat je geen schade aan de boot krijgt. Met een hoogte verschil van bijna 4 m is dat allemaal met overpakken van de lijnen nog wel te doen, maar wanneer je een hoogte van 8 m moet overbruggen, is het hard werken tijdens het schutten.

Ons einddoel voor vandaag is Lingen, we meren eerst af bij de oude haven, maar ook hier zijn de al eerder genoemde damwanden en om daar dan een nacht tegenaan te moeten liggen lijkt ons geen goed idee. We varen door naar km paal 146 en varen daar een dode arm van de Ems op die doodloopt, kort na dit invaren is er aan stuurboordkant de jachthaven, we zijn nu op 6 km afstand van Lingen. Het is een kleine haven van een watersport vereniging met een aardige vrouwelijke havenmeester die ons in de inmiddels stromende regen behulpzaam is.

Het is een simpel maar schoon en alle sanitaire zaken die je eventueel nodig hebt is aanwezig, er staat zelfs een wasmachine en droger. We krijgen een sleutel van het toegangshek en liggen op een mooi rustige plaats. Althans dat denken we tot we de andere dag, het is nu inmiddels maandag begrijpen dat we dicht langs een weg liggen, maar dat moet dan maar voor 2 nachten.

Hier bellen we Ab en Karin, - Ab is een oud collega van Wil, die 14 jaar geleden naar Duitsland is verhuisd -, in een plaatsje dicht in de buurt van Lingen. We hebben al verschillende jaren wanneer we met de boot in het Noorden van Nederland zijn, contact met Ab en Karin. Dit jaar zijn we wel heel dicht in de buurt, we maken de afspraak dat ze ons morgen komen bezoeken.

Maandag 27 juni

Ook al is het oppervlakte waar we ons nu bijna 12 dagen ophouden, dan maar klein, er moet natuurlijk wel regelmatig schoongemaakt worden. Vanmorgen beginnen we dan ook met het schoonschip maken. Opruimen, stoffen, stofzuigen, ramen zemen. Het toilet schoonmaken is een dagelijks ritueel, maar de andere dingen doen we om de paar dagen. Wil poetst de boot aan de buitenkant en wanneer dit klaar is vertrekken we op de fiets naar Lingen. Langs het kanaal is het toch nog wel 25 minuten fietsen. Lingen heeft een oud Raadhuis en een Alte Posthaltereit uit 1653, waar we de lunch gebruiken.

Om 15.00 uur komen Ab en Karin bij ons op bezoek en bij het afscheid spreken we af, dat wanneer we morgen verder het Mittelland kanaal opvaren, we elkaar nog een keer 's avonds zullen treffen om met elkaar een hapje te gaan eten. Dat dit rendez-vous elders en op een ander moment zal plaatsvinden dan we gepland hadden, zal de andere dag blijken.

Dinsdag 28 juni

Varen is improviseren op de meest vreemde momenten, daar zijn we vandaag maar weer eens mee geconfronteerd. Tijd en afstand is variabel en staat niet altijd vast, het kan zomaar anders gaan. We vervolgen vandaag het Dortmund-Ems kanaal en vertrekken om 9.15 uur uit de haven van Lingen. We moeten vanuit de haven gelijk de keersluis van Hanekenfähr invaren, deze staat normaliter open, maar met de hoge waterstand zoals nu moeten we er schutten. Eigenlijk net andersom als bij ons met de stuwen in de Lek, die met hoog water dan juist open staan.

Voordat we door deze keersluis heen zijn, zijn we een uur verder. We moeten vandaag 7 maal schutten en het is dan ook maar de vraag of dat we dat deze dag zullen halen. We hebben de afspraak met Ab en Karin gemaakt om bij de Nasser Dreieck, aan het begin van het Mittelland kanaal te gaan eten.

3 km na de keersluis varen we naar de sluis Gleesen en die zullen we deze reis niet snel meer vergeten. Bij het invaren van de sluis, maak ik zoals gewoonlijk aan de voorkant vast, waarna Wil met wat gas geven bijstuurt en dan achter vastmaakt. Maar bij het invaren blijkt de gashendel het niet meer te doen, waardoor ik alleen voor een lijn kan vastmaken en Wil verder niet veel meer kan doen dan met de boegschroef wat corrigeren. De gaskabel blijkt gebroken. Met alleen een lijn voor, schutten we 6 m omhoog, terwijl Wil druk bezig is in het motorluik de gashendel wat ruimte te geven. Wanneer we boven zijn moet ik direct naar de kuip en op mijn knieën, handmatig gas te geven, door de hendel langzaam te bewegen. Zo varen we in een rustig tempo de sluis uit, maar we kunnen bij het uitvaren nergens aanmeren, hier zijn geen wachtsteigers. Met de hand en een touwtje als provisorisch gashendel varen we door naar sluis Hesselter, (3km verder) waar we gelukkig aan een wachtsteiger kunnen afmeren, om te onderzoeken of het inderdaad een breuk in de gaskabel is.

Wil demonteert de Morse/gaskabel en belt met Ab, die gelukkig maar een km of 14 verder woont, samen gaan ze met de auto naar en bedrijf die voor ons een nieuwe kabel heeft. Terwijl ik aan boord blijf wachten.

Na bijna 2 uur zijn ze weer terug en kan Wil de kabel weer inbouwen. Het is inmiddels kwart over 5, we hebben ruim 5 uur bij de sluis afgemeerd gelegen en willen nog even verder varen om toch nog wat afstand in te halen. Het plan om die avond met elkaar te gaan eten kan hierdoor niet doorgaan,

Bij sluis Alterheine mogen we na toestemming van de sluismeester, samen met een Duitse schip voor de nacht afmeren bij het wachtsteiger, het is inmiddels 20.00 uur geweest en we zijn na deze enerverende dag wel toe aan een glaasje wijn, om de dag met elkaar door te nemen. Het zat een 'beetje tegen' maar toch nog een lichtpuntje, het weer was prima. Soms zit het mee... soms zit het tegen.

Woensdag 29 juni

Vannacht wel wat regen gehad, maar we hebben heerlijk geslapen aan dit wachtsteiger bij de sluis. Het ritme zit er inmiddels na 2 weken varen aardig in. We schutten deze Alterheine sluis gelijktijdig met onze Duitse buurman, in de sluis heb ik gelijk alweer de eerste regenbui/nat pak te pakken.

Alvorens het Mittelland kanaal op te varen moeten we nog 3 maal schutten, meestal zijn dat sluizen met de al eerder genoemde damwanden en dan gaan we 3.5 tot 3.8m omhoog. De laatste sluis Bevergem heeft ook geen glijbolders, ze staan ver uit elkaar en dan nog 8 m omhoog schutten, veel met lijnen stoeien maar we komen boven. We besluiten om vandaag naar Recke te varen, hier kunnen we dan toch nog een hapje met Ab en Karin gaan eten. En we hopen in deze haven op een WiFi verbinding, want mijn internet verbinding is nog niet werkzaam. En ik hoop doormiddel van onze schoonzoon en de telefoon alsnog mijn MiFi internet probleem op te lossen.

Gelukkig, hebben we dit op deze woensdagavond kunnen verwezenlijken, gezellig met elkaar gegeten en daarna, na ruim anderhalf uur bellen, doet mijn internet het aan boord nu ook. Met dank aan mijn helpdesk/schoonzoon.

Donderdag 30 juni

Vandaag dus verder het Mittelland kanaal op, het langste kanaal van Duitsland, met een lengte van 325 km. Het kanaal is voor het Duitse goederen vervoer van groot belang. Het vormt te samen met het Dortmund-Eemskanaal een binnenlandse waterweg vanaf het Ruhrgebied naar de Weser. Grote aquaducten voeren het Mittelland kanaal over de dalen van de Weser en de Elbe.

We vertrekken vanuit Recke, nadat ik eerst nog wat boodschappen gedaan heb, zodat we de eerste 3 dagen weer voldoende eten aan boord hebben. We moeten alleen elke dag een bakker zoeken, maar dat lukt meestal wel. Op dit kanaal komen we meerdere Nederlandse bootjes tegen die net als wij (waarschijnlijk) naar Berlijn op weg zijn. Dit schijnt een favoriete vaarroute in 'bootjesland' te zijn. Ons eindpunt vandaag is Bad Essen, een vakwerk plaatsje waar we aan het eind van de dag nog even een rondje lopen en een biertje op het terras drinken. Bad Essen heeft een splinternieuwe haven die nog maar een goed half jaar oud is. Nieuw en zeer schoon, maar bij vertrek de andere dag zien we een paar honderd meter verder aan de andere oever een wat kleinschaliger verenigingshaven, waar onze voorkeur toch meer naar uit gaat. Dit om te onthouden, wanneer we op de terugweg hier weer langs komen.

WIL NEEMT DE VAARKAART MET DE BUURMAN DOOR

Vrijdag 1 juli

Na nog een paar boodschappen op loopafstand van de haven gedaan te hebben, gooien we om 10.00 uur de touwen los. Vandaag is ons einddoel (voor zover dat te plannen is) Minden. Dit is de Heimat Hafen van onze Duitse buurman (zie foto waar ze samen de kaart bekijken), het moet een mooie haven zijn. Hij is zelf al 10 weken in Nederland op pad en is lovend over de watersport mogelijkheden bij ons. Zijn schip is een Vri-Jon die gebouwd is in Ossezijl, waar hij ook geweest is. Het is een geliefd model boot waar je veel Duitsers mee ziet varen.

Wanneer wij om kwart voor 3 aankomen in Minden ligt onze Duitse buurman al in zijn eigen box en omdat hij ons al verwacht, komt hij ons helpen met afmeren. Eerst melden bij het gastensteiger, dan krijgen we een plaats en vervolgens moeten we toch ergens anders gaan liggen, vlak voor het Gäststatte van de haven. Maar omdat daar in de loop van de middag een BBQ wordt gehouden, is dit een erg rumoerige plek, hoe later (lees hoe meer glazen bier) hoe meer rumoer! Wil gaat op de fiets nog even naar het kruispunt van de Weser en het Mittelland kanaal kijken. Morgen zullen we dit kruisen. Na het avond eten kiezen we er voor om toch maar aan boord te blijven en naar de voetbal wedstrijd van België tegen Wales te kijken.

Het Weserdal heeft hier bij Minden een breedte van ongeveer 3 km. Het Mittelland kanaal ligt circa 10 meter hoger en wordt door twee naast elkaar liggende kanaalbruggen over de Weser geleid. Je kunt wanneer je de Weser op wilt varen kiezen, of de Schachtsluis nemen met een verval van 13.20 meter of je vaart door en neemt de Ober en Unter sluis met 6.30m en daarna de sluis met 7.90m verval. Op zich een mooi gezicht om te zien. Wij varen gewoon het Mittelland kanaal verder af.

De Schachtsluis van Minden

Zaterdag 2 juli

Het is niet al te vroeg wanneer we opstaan, maar om 10 uur nadat we onze broodjes bij de Gäststätte van de haven hebben opgehaald, varen we de haven uit. Het is erg wisselvallig qua weer, de temperatuur is niet al te best en geeft 16 graden aan. Soms zon, maar ook vaak dreigende wolken. Het Mittelland kanaal staat onder de watersporters bekend als saai. Maar uit eigen ervaring kunnen we nu wel zeggen dat er genoeg te zien en voldoende aanleg mogelijkheden zijn.

We hebben voor vandaag de jachthaven in Seelze gekozen, het ligt op 10 km afstand van Hannover in een groene mooie omgeving. We zijn er om kwart voor vier en na ons komen er nog meer passanten. Achter ons komt de L 'Amelie te liggen die in Recke ook al naast ons lag. Deze schipper is nog maar kort watersporter en dat is met afmeren goed te merken, zowel in Recke als hier moeten we hem met allerlei touwen helpen afmeren. Morgen willen we op de fiets naar Hannover.

Deel 4

Zondag 3 juli

We blijven nog een nacht in de haven van Seelze overliggen. Het is zondag we willen vandaag op de fiets naar Hannover. Afgelopen december zijn we hier naar de Kerstmarkt geweest, dus helemaal nieuw is het niet, maar Hannover in de zomer - alhoewel zomer - ziet er toch net even anders uit.

Seelze ligt ongeveer 14 km vanaf het centrum van Hannover, we fietsen langs de Herringhäuser tuinen. Deze tuinen zijn in Duitsland, wat de tuinen van Versailles voor Frankrijk zijn. Hertog George von Calenberg liet in 1638 bij Herringhausen een tuin en gebouwen aanleggen. Zijn zoon maakte later van deze tuinen een park. Sophie von Braunschweig-Lunenburg liet deze tuin in 1714 verviervoudigen tot de huidige oppervlakte van 50 hectare. We hebben de tuinen niet echt bezocht maar wel langs gefietst, het was er erg druk met veel bezoekers en de daarbij behorende geparkeerde auto's en bussen.

Wij zijn doorgefietst naar Hannover centrum. We fietsen langs Haupt Bahnhof en drinken bij het bekende café Köpcke ons biertje. We komen bij het binnen fietsen van het centrum midden tussen een bonte optocht van allerlei sportverenigingen terecht. Wat het allemaal precies inhoudt daar komen we niet achter, maar iedereen staat langs de kant van de weg wanneer er meer dan 90 muziek en sportverenigingen voorbij trekken. Er wordt met snoep naar de kinderen gegooid, zelfs wanneer het hard begint te regenen, blijven de meeste staan. Dit slechte weer is gelukkig maar van korte duur, de zon blijft hierna voor de rest van de dag schijnen.

We fietsen na wat te hebben gegeten, terug naar Seelze waar we in Linden langs een oude Continental banden en rubberfabriek rijden, een bijzondere locatie die binnenkort aan 5000 woningen plaats moet gaan bieden.

Bij thuiskomst op de haven om 4 uur schijnt de zon nog volop en kunnen we in de kuip met een boek het zondaggevoel nog even vasthouden.

Maandag 4 juli

Vandaag vroeg uit de veren, brood halen in het plaatsje Seelze, de bakkers in Duitsland zijn meestal al om 6 uur open. Maar zo vroeg ben ik er natuurlijk niet. Na het toilet maken, eten, koffie en vuil weggooien vertrekken we om 9 uur. Uitgezwaaid door onze Duitse burens van de L 'Amelie, zij moeten nog wachten tot dat er vanmiddag om 3 uur een monteur is geweest, om iets te repareren. Misschien zien we ze nog wel een keer op weg naar Berlijn. Het is niet vreemd om sommige mensen/boten meerdere keren in verschillende havens tegen te komen. De mensen van de L 'Amelie lagen ook naast ons in Recke, het zijn nog geen echte watersporters, ze hebben de boot nog maar kort en dat is goed te merken, varen tot daar aan toe maar afmeren en je boot goed vastleggen is weer iets heel anders.

Bij KM raai 174 is de sluis Anderten, maar voordat we daar zijn, worden we eerst stil gehouden door de Wasserpolizei, voor een Sportboot controle zoals ze dat noemen. Met de gebruikelijk Duitse Gründlichkeit worden alle papieren bekeken, buitenlandse verzekeringsbewijs, vaarbewijs, papieren die behoren bij de Mariefoon enz. Ze willen ook weten waar we naar toe gaan. Wanneer alles klopt mogen we verder. Maar door dit oponthoud missen we wel de aansluiting met een vrachtschip om te

schutten. Wanneer we na aanmelden toestemming krijgen om in te varen, doen we dit samen met een bootje uit Wemeldinge. Het is een grote sluis van 220 m lang en 12 m breed. We gaan hier maar liefst 14.70m omhoog, maar ook hier weer zonder drijvende bolders, dus dat wordt hard werken voor de schipper en zijn matroos. Het is behoorlijk tobben, de bolders liggen erg ver uit elkaar en zijn ook hier eigenlijk alleen maar goed te gebruiken voor de beroepsvaart. En wanneer de sluiswachter dan met een zeer rap tempo het water in laat lopen, kun je bijna wachten op problemen. En die krijgen we dan ook, het gaat snel, zo snel, dat de achterlijn van Wil vastloopt en dan kun je niets anders meer doen dan de lijn doorsnijden, met het mes dat we voor calamiteiten – zoals dit – hebben klaarliggen. Jammer van de lijn, daar moet vanavond weer een strop in gemaakt worden. We zijn in nog geen 20 minuten bijna 15 meter hoger aangekomen, maar vraag niet hoe!

We zullen deze sluis niet snel vergeten.

Het is vandaag prachtig zonnig en weer om de buitenbesturing te gebruiken. We hebben een verenigingshaven in Brauschweig op het oog en dat blijkt een prima keus te zijn. Via een knop aan de ingang van de havenmond die we moeten indrukken, gaat bij het invaren een soort hek naar beneden, dit om te veel golfslag in de haven tegen te kunnen gaan, omdat hier veel beroepsvaart is.

Wanneer Wil aan de mensen in de haven vraagt of er een mogelijkheid is om Diesel te tanken, wordt hij spontaan met een auto van de haven naar het tankstation gereden. Wat een service hier komen we graag op de terugweg weer aan. De enige tegen prestatie, is dat hij bij terugkomst een biertje met de chauffeur gaat drinken, maar dat is niet onoverkomelijk.

Dinsdag 5 juli

Heerlijk geslapen, mooie rustige haven, voor een klein prijsje all-in service. Om 10 uur varen we via de havensluis het Mittellandkanaal op. Vandaag weer een sluis schutten, nu 'maar' 9 m verval, maar we gaan dit keer voor de verandering naar omlaag. Tot nu toe, zijn we elke sluis omhoog gegaan. Gelukkig zijn hier drijvende bolders, waar je aan vastmaakt en de rest gaat vanzelf. Makkie dus na het verhaal van gisteren. We hoeven niet al te ver, we gaan naar Wolfburg, ook hier naar een verenigingshaven MC Wolfburg. De haven ligt gelijk naast de Arena van de plaatselijke voetbalclub. En gelijk daarnaast is het museum van de VW, wat we morgen gaan bezoeken en aan de mensen in deze haven te zien zijn wij niet de enige. Van de havenmeester horen we dat jammer genoeg vanwege de vakantie niet mogelijk is de fabriek te bezoeken, we gaan het morgen allemaal bekijken.

Woensdag 6 juli

Vandaag brengen we een bezoek aan het Volkswagen gebeuren. Met recht een gebeuren dit complex is enorm groot en heet Autostad. Jammer dat we inderdaad de bezichtiging in de fabriek niet kunnen doen, dat had het nog vele malen interessanter gemaakt. Er is van alles te bekijken en niet alleen het merk VW maar ook de neven merken. Het is een enorme oppervlakte, waar je hier als koper je nieuwe auto kunt ophalen, dus direct vanaf de fabriek. En dat wordt door vele nieuwe eigenaren gedaan. We zijn in een hoge toren geweest waar door een Robot de auto's op vele etages hoog worden in en uit gereden. Erg imposant, er komt geen mensenhand bij kijken alleen om de PC te bedienen. Je ziet dan ook alle medewerkers met een iPad of een Apple PC lopen en daar wordt van alles mee aangestuurd.

Na 5 uur rondlopen hebben we het nog niet allemaal gezien, maar houden we het wel voor gezien. We gaan aansluitend nog even per fiets de binnenstad in, maar dat is niet schokkend, weinig sfeervol, we zullen daar maar niet te veel woorden aan vuilmaken. We verwachten de komende weken mooiere steden/dorpen tegen te komen.

De haven ligt gelijk naast de VW Arena.

Donderdag 7 juli

De zon schijnt het weer ziet er voor vandaag prima uit. De laatste drie dagen geen druppel regen meer gehad. Voor we de haven uitvaren kijken we op de PC naar de AES om te zien of er eventueel beroepsvaart aankomt. Het is hier erg druk en de havenmond geeft veel zuiging wanneer er vaart voorbij komt. Dat is dus het gemak van AES, dat je kunt zien wat er aankomt, hoever en hoe hard ze varen, op dit soort kanalen is dat geen overbodige luxe, we hebben daar veel profijt van. We varen verder het Mittellandkanaal af, beginnen bij km raai 246 en zullen in de middag in Haldensleben bij 301 eindigen. Dit stuk kanaal is een stuk rustiger dan het gedeelte tot aan Wolfsburg. Op km 256 passeren we de grens van voormalig Oost Duitsland. Vreemd idee dat we voor de eenwording ruim 26 jaar geleden, hier nog niet konden varen. Het Mittellandkanaal staat bekend om zijn vele bruggen. We hebben er inmiddels 458 gehad. Elke brug staat keurig te boek met een nummer. We komen ook steeds meer pleziervaarttuigen tegen, ook vele Nederlanders. Om 3 uur varen we de nieuwe haven van Haldensleben binnen, gevolgd door de Makea Bleu uit Driemond die we ook al in verschillende havens zijn tegenkomen. Wanneer we rond 5 uur in de kuip in de zon zitten, zien we

ook de L 'Amelie uit Dortmund binnenvaren. Om 9 uur zitten we voor de buis om de halve finale tussen Duitsland en Frankrijk te bekijken.

Vrijdag 8 juli

De Duitsers zijn qua voetbal na gisteravond een ervaring rijker, maar een illusie armer. Het was na de voetbalwedstrijd opmerkelijk rustig buiten, dat was een paar dagen geleden in Seelze wel anders. We vertrekken om 9.30 uur maar er zijn er voor ons al een paar boten vertrokken. (die we later bij de sluis weer tegenkomen) We varen rond kwart voor 12 de Kanaalbrug over de Elbe op, dit Aquaduct is de langste van Europa en is ruim 900 meter lang, het heeft een eenrichtings vaarrichting, om er te varen moet je toestemming hebben en dit aanvragen aan de sluis Hohenwarte. Onze Nederlanders meeliggers met de Makea Blu konden geen contact maken en lagen nog te wachten toen wij er aan kwamen, wij kregen die toestemming wel en ze zijn direct achter ons aan gevaren. Wanneer we om 12 uur bij de sluis Hohenwarte aankomen gaan we maar liefst 19.70 m omlaag, maar gelukkig wel met glijborders of zoals de Duitsers het noemen Schwimmpoller. Deze sluis is in 2003 gelijktijdig met de Kanaalbrug geopend. Na de sluis verlaten we het Mittellandkanaal en varen we op het Elbe-Havel kanaal.

Vandaag hebben we nog 1 maal een sluis te schutten, dit keer met 'maar ' 6 m verval. Het Elbe-Havel kanaal wordt net als het Mittelland kanaal voor een groot gedeelte verbreed en er worden allerlei afmeer mogelijkheden gecreëerd ten behoeve van de watersport.

Het wordt vandaag een lange vaardag, om 6 uur varen we nog net voordat de bui losbarst die al de hele middag dreigend boven ons hing, de havenkom van Genthin binnen en net als we klaar zijn is er een enorme regenbui en een paar fikse klappen, maar daar blijft het gelukkig bij en de rest van de avond is het droog en kunnen we om onze benen te strekken nog een klein ommetje lopen.

Zaterdag 9 juli

Na 2 volle tassen met boodschappen te hebben gehaald vertrekken we om kwart voor 11 uit Genthin, bij de sluis Wusterwitz, komen 'onze' Duitse meeliggers van gisteren, uit het plaatsje Werder ook bij de sluis aan, ook nu komen we weer boten tegen die we al diverse malen eerder hebben gezien. We moeten wachten met schutten op de beroepvaart en dat is niet altijd een pretje. Voor ons ligt in de sluis (zoals te doen gebruikelijk) het Tsjechische vrachtschip. De 2 Duitse boten die er pal achter liggen hebben bij het uitvaren wanneer de schipper het 'gas' er op zet erg veel moeite om zich goed vast te houden. Gewoon lomp gedrag van deze schipper, gelukkig komt dit soort gedrag niet meer zo vaak voor, maar heel af en toe heb je nog van de vervelende schippers, je zult er dan maar mee te maken hebben. Om half 2 varen we de Wendsee op gevolgd door de PlauerSee en hierna komen we op het Silokanaal en zo varen aan op Brandenburg an der Havel. Waar we om 3 uur in de Marina Haven vastmaken. De zon schijnt een beetje prima weer voor de was, op naar de wasmachine die ze hier hebben.

Zondag 10 juli

Het beloofd een warme dag te gaan worden, als we de berichten moeten geloven. Vandaag gaan we op de fiets Brandenburg bekijken .Brandenburg is een mooie stad met veel groen (parken) en water waar allerlei - vaak heel bijzondere 'boten' varen –

We bezoeken een museum waar meer dan 20.000 slachtoffers worden herdacht die voor en tijdens de tweede wereldoorlog zijn omgebracht, omdat ze zwakzinnig waren. Erg indrukwekkend.

Verder brengen we een bezoek aan de Dom van Brandenburg (St Peter en Paul Kirche)die in het jaar 1059 werd gebouwd. Op de terugweg komen we in een kleine smalle straat een bijzonder eethuisje tegen,het is Cubaanse keuken waar we een Brunch gebruiken, van streekgerechten.

Bij aankomst aan boord geeft de buitentemperatuur 33 graden aan, we hebben de boot voor vertrek in 'Tropen' uitrusting achtergelaten, zonnenscherm voor de ramen, de ramen open voor ventilatie en genoeg te drinken voor Mouse, maar ze heeft geen moeite met de temperatuur, ze gaat rustig in de roef liggen slapen, de vloer is daar onder waterniveau dus het koelste stukje van de boot en dat heeft ze al snel in de gaten. Als het er op aan komt kan ze beter tegen deze temperaturen dan wij. Terwijl ik dit in de PC zet, zit ik heerlijk buiten in de kuip met de laptop op tafel. Het is nu eindelijk zomer!

Deel 5

Maandag 11 juli

Vandaag vertrek uit Brandenburg, deze plaats zal in ons geheugen gegrift staan als mooie oude stad, omringt door waterwegen, maar qua temperatuur erg warm. Veel groen, parken en overal plekjes om van de omgeving te genieten

Na afgifte van onze havensleutel, waar we maar liefst € 50 pfand voor moesten betalen, vertrekken we om 9.30 uur. Ook nu al, is het 28 graden en bedrukt. De onweer die voorspelt is moet haast wel losbarsten, alleen de vraag is wanneer en waar.

Kort na vertrek hebben we de Voorstadtsluis Brandenburg hier gaan we ongeveer 1.50m omhoog. We varen nu op de Havel. Die meandert door een natuurgebied, wat een beetje op de Biesbosch lijkt, mooi rustig gebied om te varen. Via de Trebel See, Kleiner Zern See, Großer Zern See, komen we in Werder. In de haven van MBC Werder kunnen we afmeren. Het is nog maar 2 uur, maar we vinden het voor vandaag genoeg. We zijn niet de enige, want de havenmeester heeft het druk, omdat iedereen de weer vooruitzichten serieus neemt, die voor onweer waarschuwt en dan ben je nu eenmaal niet graag op open water.

Ondanks deze vooruitzichten, toch de was maar ophangen en die kunnen we zelfs een paar uur later droog binnen halen. We gaan op de fiets wat boodschappen doen en eten een broodje Rauchfisch bij

een tentje aan het water. Na het avondeten maken we te voet nog een rondje Werder, veel toerisme maar gezellig. Maar onweer of regen hebben wij niet gehad.

Dinsdag 12 juli

We zijn niet al te vroeg deze ochtend, in deze haven hebben we broodjesservice. De havenmeester zorgt ervoor dat er vanaf 8 uur broodjes afgehaald kunnen worden die je een dag van te voren besteld hebt.

Vandaag staat ons maar een kort traject te wachten, dus haast hebben we niet. Alvorens te vertrekken bellen we met Frans (onze havenmeester uit Ammers) hij is jarig en ook met zijn boot op vakantie.

Vanuit Werder varen we over de Havel over een stukje Schielow See, maken de doorsteek langs Caputh, (erg toeristisch) via de Templiner See naar Potsdam. De haven die we op aanraden van een Nederlander hadden uitgekozen, vonden we te druk en in een stuk vaarwater wat nogal woelig is. We varen wat door en met ons doen dat er nog een paar, maar die komen ook weer onverricht ter zake terug, toch varen wij een stukje verder tot dicht aan de Altstadt van Potsdam, we komen uit bij Neustädter Bucht. Een simpele maar prima locatie waar we in 5 minuten in de Altstadt zijn.

9 jaar geleden zijn we al eens in Potsdam in het park van Sanssouci geweest, maar dat weerhoudt ons er niet van om nogmaals dit park, maar nu per fiets te bezoeken. Het Nieuwe Paleis staat momenteel bijna geheel in de steigers om opgeknapt te worden, dat geeft wel een heel ander beeld. We bezoeken hierna het Hölländisches Viertel een wijk van maar liefst 150 woningen, die geheel in Nederlandse stijl met gevels van rode baksteen met witte voegen en met gebogen of trapgevels opgetrokken zijn. De huizen werden ten behoeve van Nederlandse werklui gebouwd, die met de architect Johan Bouman meekwamen om het Sanssouci te bouwen in opdracht van Frederik de Grote, omdat het bouwen jaren duurde en de ambachtslieden moesten worden gehuisvest. Het is niet alleen een wijk met een bijzondere bouwstijl, momenteel zie je er hoofdzakelijk eethuisjes, cafés, ateliers en design winkels.

Na een biertje in de Altstadt rijden we terug naar de boot. Gelukkig is de erge warmte en het klamme er een beetje uit, zodat we na het eten toch nog maar een korte wandeling maken, het is nu op straat een stuk rustiger dan vanmiddag.

Woensdag 13 juli

Vandaag zijn we precies 4 weken op onderweg, de tijd gaat snel. We worden wakker met wat spetters op het luik, het blijft gelukkig droog totdat ik wat laatste boodschappen heb gedaan, daarna breekt de bui los. Wil heeft onze sleutel al naar de havenmeester gebracht, maar om nu in de stromende regen te vertrekken, dat is niets, dan maar wachten. De regenbui duurt een uur en om 11 uur kunnen we - droog - de lijnen losgooien.

Vandaag varen we naar Spandau, dat ligt tegen Berlijn aan. We hebben er voor gekozen om niet in Berlijn af te meren. Dat is ons afgeraden en we liggen hier in Spandau een stuk rustiger. Vanuit Potsdam locatie Neustätte Bucht varen we de Havel en draaien de TieferSee op. We passeren de Glienicker Brücke

Uit de Vaarwijzer Noord- Duitse binnenwateren;

Potsdam lag in het voormalig Oost-Duitsland en Berlijn in het zogenaamde Vrije Westen. De grens liep via de Untere Havel. De Glienicker Brug heeft hierdoor een beladen historische betekenis, want gedurende de tijd dat West-Berlijn door een muur gescheiden werd van de DDR was deze brug, naast het veel beroemdere 'Check Point Charlie' aan de Friedrichstrasse, de plek waar de geallieerde spionnen uitwisselden met de DDR.

Via de Jungfern See langs de Heilandkirche langs de Kladower See. Onderweg komen we de meest vreemde 'boten' tegen. Vaak zijn het net trekkershutten op drijvers, vandaag kwamen we een groot vlot tegen met wel 10 personen erop, deze mensen waren al varend aan het BBQ en, met muziek en drank.

De Glienicker brücke

Uit de Vaarwijzer Noord-Duitse binnenwateren; Slavische Namen

In de deelstaten Brandenburg en Mecklenburg-Voor-Pommeren kom je regelmatig dorpen en stadjes een Slavisch tegen die aandoende naam hebben. De plaatsnaam eindigt dan vaak op de uitgang –now, zoals Rathenow, of – nitz, zoals in Premitz. Deze namen zijn te danken aan een Slavische bevolkingsgroep die zich in de vroege middeleeuwen hier vestigde. Het Slavisch taalgebied is zeer groot en loopt van Rusland tot de Baltische staten, Polen en Tsjechië. Kenmerkend voor Slavische dorpen is dat ze als een lint gebouwd zijn. Dit in tegenstelling tot de Duitse dorpen, die rond een centraal plein met kerk zijn gebouwd. Nog steeds leeft in de deelstaten Brandenburg en Saksen – Anhalt een ongeveer 60 000 zielen tellende West – Slavische minderheid. Deze zogenaamde Sorben zijn tweetalig en spreken naast het Duits een eigen Slavische taal, het Sorbisch

Langs Gatow, houden we bakboord aan om de Scharfe Lanke in te varen, deze loopt als het ware dood bij Spandau. Hier liggen verschillende havens, de meeste zijn zeilverenigingen, maar je bent er als Motorboot meestal wel welkom. Wij kiezen aan het einde bij Spandauer Yacht Club om af te meren. Het is half 2 geweest en tijd voor een hapje te eten. We krijgen een box aangewezen waar we achteruit in kunnen varen. Bij het invaren van een haven, is gebruikelijk om aan te geven om hoeveel nachten je denkt te blijven. Wij houden meestal een slag (maar dan niet met een meertouw) om ons arm en houden het dan op 1 nacht. Als het bevalt blijf je gewoon langer en men vindt het dan meestal leuk om te horen, dat het zo bevalt en daarom nog graag wat langer wilt blijven.

Het ziet er hier echter gelijk goed uit en we vertellen aan de dienstdoende havenmeester, dat het wel voor 2 nachten zal zijn. Er is een gezellig Clubhuis /Kneipe bij. We gaan zo snel mogelijk op de fiets naar het centrum van Spandau. Je kunt wel zien dat we dicht onder de rook van Berlijn zijn, het is hier in de binnenstad een stuk drukker als wat we tot nu toe gewend zijn. In rap tempo verkennen we de omgeving, om daar morgen wat meer tijd aan te kunnen spenderen.

Wellicht komen er toch nog een paar dagen bij, want vanuit Spandau kun je heel gemakkelijk met het openbaar vervoer of per fiets naar Berlijn. De boot ligt hier - met Mouse - rustig en vertrouwd.

Donderdag 14 juli,

Wil had gisteren voor we naar de boot terug fietste een afspraak gemaakt bij een kapper, om vandaag om 18.00 uur zijn haar te laten knippen. We waren er langs gefietst en hadden er op de heenreis al staan kijken en toen we terugkwamen wist de kapster zich dat precies te herinneren, ze had ons zien staan.

Vandaag eerst de Zitadel (zoals de Duitsers het noemen) bezocht, met archeologische vondsten en een afdeling met de historie van Spandau. Gelukkig is het de hele dag droog. Hierna fietsen we door naar Siemens Stad, hier staat de Siemens fabriek en een woonwijk met bijzondere huizenblokken die gebouwd zijn voor de werknemers, die er vroeger en nu misschien nog wel werken bij Siemens. Er is een speciale Siemens Treinstation en er is een Siemens Tennisclub . De wijk valt nu onder Unesco Wereld erfgoed.

Hierna terug naar de boot waar Mouse op ons wacht en om 18,00 uur vertrekt Wil naar de kapper, voor een 'coupe Spandau' , overigens goed geknipt en voor een leuk prijsje!

Daarna een hapje eten in het clubhuis van de haven, waar we vriendelijk worden ontvangen met de vraag waar we vandaag op de fiets naar toe zijn geweest. Men is ons ook behulpzaam met meedenken hoe we het beste morgen naar Berlijn kunnen gaan, hoe we dit het beste met of zonder fiets kunnen doen. Of we dit wel of niet per bus, trein of fiets zullen doen, we slapen er nog maar een nachtje over, morgen weer een dag.

Vrijdag 15 juli

Het is weer is een stuk minder dan gisteren, zelfs een beetje fris, maar we gaan een dag naar Berlijn en als de zon niet te veel schijnt is het voor Mouse waarschijnlijk wat comfortabeler. Alhoewel je niets aan haar bemerkt qua weer/temperatuur.

Norbert van de Spandauer Yacht Club, heeft ons allerlei mogelijkheden aangedragen hoe we het beste naar Berlijn kunnen gaan. Bus, U Bahn, een combinatie van fiets en U Bahn, alles is de revue gepasseerd. Zelfs een bootreis vanuit Spandau naar Berlijn is ons voorgesteld (de kapster) Maar we kiezen voor onze eigen manier van vervoer, - inderdaad de fiets –

De enkele reis is slechts 10 km en dan hebben we ook een prima vervoer in Berlijn zelf, je kunt de Metro nemen, maar dan zie je nog weinig van Berlijn boven de grond. We fietsen in een rechte lijn naar Berlijn en komen via de Brandenburger Tor binnen. We hebben de vorige keer (9 jaar geleden) al het nodige gezien, maar willen toch nog een keer naar Checkpoint Charley. Vervolgens via Unter der Linden verder om vervolgens de **Berlijn Muur fietstocht** te rijden door het oosten , we komen op allerlei historische plekken, die in tegenstelling met alle overige toeristische plekken, nog niet zo druk zijn.

Omdat ik de vorige keer naar de East Side Gallery ben geweest en dit op mij veel indruk had gemaakt, zoals de muur hier nog in zijn originele staat stond, met aan weerszijde een openruimte waarbij je, je kon voorstellen hoe dit met militairen en wachtposten eruit gezien moest hebben , wilde ik dit ook graag aan Wil laten zien. Maar hier had de tand des tijd het nodige veranderd, het ruimtelijke was weg, er waren allerlei gebouwen neergezet, een winkelcentrum en een aantal kantoorpanden, jammer, het leek bij lange na niet meer op de situatie zoals jaren geleden.

Hierna rijden we naar Alexander Platz om een hapje te eten. Ook hier is het ontzettend druk. Vervolgens rijden we naar het documentatie centrum in de Bernauer Straße, waar op straat nog een groot gedeelte gedocumenteerd is. Met een wachtpost bij de muur en foto's en vluchttunnels die uitgezet zijn op de grond met datum en foto's.

Hierna rijden we terug naar Spandau, om op het terras bij Norbert een biertje te drinken, die nieuwsgierig is hoe we naar Berlijn zijn gegaan en stomverbaasd is wanneer hij hoort dat we de hele dag op de fiets hebben gezeten. Leuke man, vriendelijk en behulpzaam, maar ook helemaal Duits, buiten zijn auto kan hij niet, zelf het openbaar vervoer is niet zijn ding. Maar hij begreep ook wel, dat wij Nederlanders nu eenmaal sneller de fiets nemen.

Zaterdag 16 juli

Vandaag breken we op en gaan verder met onze vaartocht. Om 10 uur vertrekken we uit de haven van Spandauer Yacht Club, een haven om te onthouden en misschien nog eens terug te komen.

We hebben inmiddels via de telefoon contact met vrienden van ons gehad, Adri en Arie die een week fietsen en varen achter de rug hebben en nu op weg zijn naar Berlijn, om daar nog een week te verblijven. We spreken af elkaar onderweg te ontmoeten, omdat ze maar kort de tijd hebben en wij al aan het varen zijn, wordt het een beetje lastig een plek af te spreken. Al varend zoeken en vinden we bij een kleine dorpje niet ver na de sluis van Spandau een mogelijkheid, in Konradshöhe staan ze aan de kant van de Havel, we zien elkaar vrijwel gelijktijdig. Bij een eerdere plek kunnen we niet afmeren, maar na een beetje zoeken, mogen we bij een terras van een restaurant afmeren en kunnen Adri en Arie een uurtje bij ons aan boord komen. Leuk om elkaar zo ver van huis even te ontmoeten. Na een goed uur gaan we allebei weer onze (water)weg.

Kort na dit rendez-vous varen we de haven van Henningsdorf binnen. De zon schijnt volop er is een aardig haventje en ik maak mijn wasemmer leeg en na dit gedaan te hebben ga ik op de fiets gewapend met een plattegrond van het plaatsje nog even wat boodschappen doen. Wil heeft wat klusjes aan boord te doen. Kortom een rustig dagje tussendoor, ook heerlijk.

Zondag 17 juli

Na water te hebben geladen en nog even een buitje te hebben afgewacht vertrekken we om 10 uur. Vanaf Brandenburg varen we nu met een andere navigatie, we hebben verschillende boeken met

kaarten van de gebieden waar we doorheen zullen varen en bij onze Verlag Atlas Binnen, hadden we ook de mogelijkheid om een digitale versie te downloaden, dit hebben we thuis gedaan en zo kunnen we met de GPS muis en de laptop varen en kunnen we precies zien waar we zitten en wat er aankomt. De boeken met de kaarten moet je natuurlijk toch wel bij de hand houden, want heel af en toe werkt het niet (vraag niet waarom, dat heb soms met digitale dingen) Maar gelukkig kunnen we steeds na wat zoeken en opnieuw proberen, de weer navigatie opstarten. Gisteren had hij ook wat kuren, maar na een nachtje slapen is het weer opgelost.

Vanaf Henningsdorf varen we van de Havel nu op het Oder-Havel-kanaal. Hier veel plezierboten en zeilschepen, je merkt dat we steeds meer in het vakantiegewoel terecht komen. Rondvaartboten, cruiseschepen en huurboten nemen deze route.

In sluis Lehnitz gaan we 6 meter omhoog en schutten we gelijktijdig met zo'n cruiseschip, die wanneer hij bij een sluis aankomt altijd voorrang heeft, het kan dan ook wel eens voorkomen dat wanneer je licht te wachten, je een schutting voorbij moet laten gaan omdat je er niet meer bij kan.

Het blijft altijd een bijzonder gezicht bij zo'n sluis, vooral wanneer er allerlei kleine boten invaren, ook hier is dit het geval. Een Deense huurboot komt dwars naast ons in de sluis te liggen en de goede man en vrouw krijgt de boot bijna niet recht, ondanks de hulp van anderen die hem /haar toeroepen wat ze moeten doen. De sluismeester hangt geïnteresseerd uit zijn raam en laat ze maar tobben. Wanneer ze dan eindelijk de 6 meter hoogte hebben overbrugt varen ze als laatste min of meer geschrokken met een slakkengang de sluis uit. Later komen we hem nog een keer tegen bij een andere sluis die we zelf moeten bedienen, hier schut hij niet gelijk met ons maar blijft aan de kant kijken, om het waarschijnlijk wat later zelf te proberen?

Sluis Liebenwalde is de eerste sluis die we handmatig gaan bedienen. Er staat een bord en je moet je ten alle tijden melden door aan een stang te draaien. Pas daarna gaat alles in werking. Ook sluis Bischofwerder werkt zo. Ons eindpunt vandaag is Zehdenick, bij deze sluis komen we met 7 boten aanvaren, maar er liggen er al een aantal in een kolk ervoor te wachten. Dat gaat dus wel even duren, van een Nederlander die er ligt horen we dat het al veel drukker is geweest en dat hij er nu al ruim 2 uur ligt te wachten op een schutting. Gelukkig is dit voor ons niet het geval, we mogen bij een huurboot (le Boat) met Denen vastmaken en hebben met elkaar lol hoe het invaren met de nodige protesten/gemopper van schippers te werk gaat.

Na een half uur, het is inmiddels 7 uur geweest, zijn wij aan de beurt, we kunnen er met 6 boten in en gaan rap 3 meter omhoog. Bij het uitvaren zien we gelijk aan stuurboord een Marina jachthaven die al aardig vol loopt. Aan de andere kant zien we een bordje van een Watersport vereniging. Maar aan de buitenkant van de sluiskade is een Grieks Restaurant.

De eigenaar zit voor zijn deur en wanneer hij ziet dat we een plekje zoeken geeft hij aan dat hij dit voor ons heeft aan de achterkant van zijn terras.

We varen een kleine brug onderdoor en komen in een soort watertje als de Giessen en daar wacht hij ons met nog een personeelslid op. We kunnen hier - heerlijk rustig - de nacht doorbrengen. We willen dit leuke plaatsje morgen eens gaan bekijken en stappen zo van de boot zijn terras op om een hapje te eten. Bij het afrekenen na de maaltijd, besluiten we niet 1 maar 2 nachten van zijn aanbod gebruik te maken. Hoe uniek om dit soort overnachtingen geheel onverwachts mee te maken?

Deel 6

Maandag 18 juli

Nadat Wil 2 maal per fiets met Jerrycan bij het plaatselijke tankstation Diesel is wezen halen , gaan we op de fiets zeven en een halve kilometer verder - langs een prachtig natuurpad - naar het Openlucht museum Ziegelei in Mildenberg. Waar we eerst doormiddel van een treintje door het park een uiteenzetting krijgen hoe hier vroeger ruim 100 jaar geleden, bakstenen werden gemaakt. Uit de omliggende gebieden werd klei gewonnen en deze afgravingen werden later de meertjes waar we nu langs fietsen. Na de fabricage van deze stenen, werden deze per schip vervoerd naar onder andere Berlijn, er werd ons verteld dat half Berlijn na de oorlog is opgebouwd uit stenen die hier gemaakt zijn . Op dit park is er ook de mogelijkheid voor kamperen en afmeren met de boot. Hier zagen we voor het eerst caravans en campers die op een drijver werden gezet en waarmee kon worden gevaren.

In dit gedeelte van onze vaarroute zie je de meest vreemdsoortige vaartuigen, niets is te gek.

Dinsdag 19 juli

Vroeg uit de veren om even na 7 uur al naar de bakker, dat kan hier in Duitsland, in Nederland zie ik me dat nog niet zo snel doen.

Wanneer we om 9 uur losgooien bij ons Grieks Restaurant, varen we kort hierna langs het Ziegelei park en de daarbij behorende havens.

We schutten vandaag 4 maal omhoog, varen in konvooi met voorop een Nederlandse boot en daartussen 3 Duitse boten en wij sluiten de rij . De Duitsers gaan er na het schutten elke keer weer snel vandoor, om vervolgens bij de volgende sluis te liggen wachten omdat er vanaf de andere kant eerst nog naar beneden geschut moet worden. Duitsers varen zoals ze autorijden, hard... Daarentegen vaarinzicht ontbreekt ze nog wel eens, wanneer ze in de sluis moeten aanschuiven, zodat we er alle vier inpassen wat normaliter gewoon goed lukt qua lengte, blijven ze een eind bij elkaar vandaan liggen. De dame van het Nederlandse schip wat voorop vaart, staat dan als een volleerde 'sluismeester' te commanderen dat ze wat in moeten schuiven, zodat wij er als laatste ook bij kunnen. Ze kijkt vervolgens of iedereen binnen en vast ligt en draait dan aan de hendel die hiervoor aan de muur zit, zodat het schutten kan beginnen, terwijl de Duitse 'heren' toekijken en het druk met hun afmeer lijnen of afmeerstokken lijken te hebben. Een dank je wel aan deze dame kan er niet af, ze zijn hier nog niet zo geëmancipeerd en weten er niet goed mee.

We varen hier door een mooi beschermd natuurgebied. En komen via Bredereiche en de Stolp See aan in Fstenberg, waar we in de gemeentehaven die inmiddels al aardig is volgelopen een plekje krijgen van de havenmeester. Het is een wat stugge jonge man, we horen later van Duitsers die we spreken en die hier ook voor de eerste keer in het Oosten van hun land varen, dat de mentaliteit in dit gedeelte van Duitsland nog al stug en weinig toegankelijk is. Dat hebben we zelf inmiddels ook al ondervonden. Normaliter varen deze Duitsers altijd in Nederland en dat bevalt ze een stuk beter.

Deze Duitsers hebben we de andere ochtend uitgezwaaid, die gingen 'terug' naar Nederland, om daar nog een paar weken te gaan varen. Ze hadden het wel gezien in dit gedeelte.

Woensdag 20 juli

Vandaag blijven we in Fürstenberg, we liggen op slechts enkele kilometers van concentratiekamp Ravensbrück. Deze ligt aan de Schwed See en wij liggen aan dit meer nagenoeg recht tegenover dit concentratiekamp. Het belooft een erg warme dag te gaan worden, we maken weer een zonnetent voor de boot en fietsen naar Ravensbrück. We maken daar een indrukwekkende rondwandeling van ruim 5 uur en dan hebben we nog niet alles aan documentatie gelezen. Het is een luguber idee dat de villa's die hier gebouwd zijn voor de hoge officieren met hun gezinnen, nagenoeg in het kamp staan waar zoveel dood en verderf werd gezaaid en hun kinderen 'gewoon' in Fürstenberg naar school gingen en... dat de bewoners van dit dorpje in die periode eigenlijk niet precies wisten wat er zich daar allemaal heeft afgespeeld. In dit kamp waren de gevangene afkomstig uit meer dan 40 landen. Eerst alleen een vrouwenkamp maar later ook voor mannen. Ondanks dat het een erg warme dag was, hebben we menigmaal met kippenvet rondgelopen

Donderdag 21 juli

Het is weer tijd om door te varen, vandaag gaan we de Baalen See op en kort hierna de sluis Fürstenberg in, het zit ons mee, we schuttende eerste keer met 6 boten tegelijk, waarvan er 3 van de verhuur maatschappij Le Boat (ons welbekend omdat we daar zelf ook eens een boot in Frankrijk hebben gehuurd). Hiervan zie je er in deze omgeving ontzettend veel varen. Na deze sluis via het smalle Steinerhavel naar de sluis met de zelfde naam. Deze wordt door een sluismeester bediend en dat is maar goed ook, aan onze kant valt het mee, maar wanneer we geschut zijn en ongeveer 1.60m omhoog, weten we niet wat we zien. Daar liggen bijna 30 boten, bijna allemaal verhuur te wachten om geschut te worden. Dit soort verhalen hadden we al wel eens gehoord, maar om dit met eigen ogen te zien is verbijsterend. Het is hier maar een smal vaarwater en weinig mogelijkheid om vast te maken en zo liggen ze daar te wachten. Het zal zeker een uur of 5 gaan duren voor ze er door zullen zijn. Andere mogelijkheden als alternatief zijn er niet, je zult er maar liggen.

Wij varen hierna de Menow See op om door weer een versmalling op de Ziern See uit te komen. Hier liggen al een aantal schepen voor anker en wij doen dit ook. Eten en drinken aan boord, de zon schijnt, anker uit en morgenochtend weer verder.

Vrijdag 22 juli

Met de wetenschap van drukte, omdat het tegen het weekend loopt en omdat het een behoorlijk warm gaat worden, zijn we om 7 uur uit de veren en halen we het anker om 8 uur omhoog. En nu maar hopen dat wij zelf ook niet in zo'n lange wachtende rij terecht komen. Vandaag zullen we weer een paar meren oversteken en 3 sluisen schutten. We hebben geluk, we hoeven maar 1 maal een

schutting te wachten en kunnen verder gewoon aanschuiven. We worden vele malen aangesproken over de Jaminada en vooral de vraag waar we vandaan komen. Hier zijn de meeste schepen uit de verhuur en als ze zien dat we uit Nederland komen, willen ze weten of dat we dit hele stuk ook gevaren hebben en vooral hoe lang we daar over hebben gedaan.

Na 3 sluizen schieten we de stadshaven van Mirow binnen, waar ik nog wat laatste boodschappen doe en daarna varen we de Mirower See op, waar we weer het anker uitgooien. Het is inmiddels half 2, we eten ons gekochte broodje Rauchfisch en maken een zonnetent, want de zon schijnt straf en hier blijven we liggen tot morgenochtend vroeg.

Zaterdag 23 juli

Het was warm gisteren op het meer, Wil is regelmatig te water gegaan, makkelijk met zo'n zwemtrap en bijbehorend plateau. De fietsen hebben we deze 2 dagen maar als vanouds in de kuip gezet, zo kun je makkelijker het water in en uit. De handdouche die we op het plateau hebben heeft zich de afgelopen dagen ook bewezen, lekker een douche nemen, dat heb je wel nodig met deze hitte.

Dit gebied waar we de laatste 3 dagen varen wordt door erg veel kanoërs en kajakken gebruikt om dagtochten maar ook meerdaagse tochten te maken. Hele groepen, families met soms nog kleine kinderen met een zwemvestje aan, jongelui. We wisten niet dat deze watersport zo in zwang is hier in Duitsland. Bijna bij elke schutting liggen er wel een stuk of 6 bij ons in de sluis. Voor hen is het natuurlijk geen punt, zij hoeven niet te wachten, maar kunnen altijd wel inschuiven tussen de andere schepen.

Vandaag ook voor 7 uur uit bed, het beloofd weer erg warm, dus waarschijnlijk ook druk te worden.

Het is zaterdag, weekend en voor vele tevens begin van de vakantie. We varen de Mirower See af en we hebben weer mazzel, gelijk met nog 2 schepen schutten. Dit is de laatste sluis waar we omhoog gaan. We zijn nu op het Seen platte aangekomen. Wanneer we die weer verlaten, maar dat duurt nog wel even, gaan we weer naar beneden. Het is vandaag maar een kort stukje naar Rechlin, deze haven ligt merendeels vol met Charterboten die vandaag door hun huurders voor 10 uur weer moeten worden ingeleverd. De havenmeester heeft het er daardoor maar druk mee. We zoeken een mooie box, ver van het gewoel van al deze 'vakantie vaarders' we kunnen het wel zien maar hebben er geen last van. Vanmiddag gaat alles weer in omgekeerde volgorde, dan komen de nieuwe huurders met karren met boodschappen en koffers aan boord om na een instructie weg te varen. En dat gaat niet altijd vlekkeloos....

Zondag 24 juli

Ondanks de warmte kunnen we gelukkig goed slapen, temperatuur is de laatste 5 dagen boven de 30 graden, het is warm, erg warm. Vandaag de wasmachine en droger aan, die moet je hier in de haven van Rechlin bestellen, ik mocht om 9 uur de was erin stoppen en aansluitend de droger gebruiken. Terwijl er ook nog een handwas in de emmer stond te wachten die opgehangen moest worden, konden we dan eindelijk even na 2 uur op de fiets. We zijn via een parcours waar vroeger de trein reed, terug naar Mirow gefietst, waar we 2 dagen geleden even hebben gelegen en waar ik snel wat boodschappen heb gedaan. Na wat gedronken te hebben op een terras zijn we langs het slot van Mirow gefietst. Daar zagen we de boot afgemeerd liggen van de vriendelijke Nederlandse dame die ons in de sluis hielp. We zijn er even langs gefietst om gedag te zeggen, we zijn ze inmiddels al in een paar havens tegengekomen. We werden door ze aan boord gevraagd voor een biertje. Deze Wim en Marjan (ongeveer onze leeftijd) hebben dit traject al meermalen gevaren en konden ons wel het een en ander vertellen. Ze wonen in Rees in Duitsland aan de Rijn. En zijn beide uit de beroepsvaart afkomstig. Na dit korte bezoekje zijn we weer op de fiets gestapt om de laatste 10 km terug te fietsen. Wellicht zullen we ze nog wel een keer tegenkomen. Mouse lag heerlijk rustig te slapen en had van de warmte weinig last. Morgen gaan we verder, waarschijnlijk naar Röbel. We hebben daar zo'n 4 jaar geleden, toen we met de caravan in Waren stonden langs gefietst. We zijn nieuwsgierig hoe de haven daar zal zijn, we zullen onze Zwaluwtjes missen die onder onze steiger vlak naast de boot hebben 'wonen', tussen de planken door kun je het nestje zien. Je kunt wel merken dat ze veel mensen gewend zijn. Ze vliegen vlak langs je en soms zelfs dwars door de kuip heen, de ene kant erin de andere kant eruit. We hebben nog nooit van zo dichtbij Zwaluwen kunnen bekijken, ze zitten gewoon op de reling van de boot. Morgen weer een dag, altijd weer spannend wat die zal gaan brengen...

Deel 7

Maandag 25 juli

Vandaag gaan we naar Röbel, dit stukje varen we in goed 2 uur. Het is een stadshaven, niet al te groot, maar dat vinden wij juist erg prettig. Er zijn nog volop steigers vrij we kunnen kiezen waar we willen liggen. We liggen tegen het oude stadcentrum aan, het is een klein gezellig dorpje. Vier jaar geleden hebben we hier gefietst en bij het restaurant waar we nu bijna vlak voor liggen, gegeten. De temperatuur loopt weer flink op en gaande weg de middag, loopt ook de haven vol. Grappig om te zien hoe sommige boten aanschieten en vastmaken. Ook hier bijna alleen maar Charterschepen, vrijwel geen eigen boten en zeker niet qua formaat zoals wij. In sommige havens liggen we soms naast 'flatgebouwen' zo groot en hoog als ze zijn. Achter ons komt een Duits schip, waarvan de eigenaren ons in goed Nederlands vertellen, dat zij al 25 jaar Zwolle als thuishaven hebben. Ze zullen waarschijnlijk niet ver over de grens wonen. Dit gegeven hebben we al eerder van Duitsers gehoord. Deze mevrouw verteld ons, dat van alle schepen die er hier rondvaren 88% huurboten zijn. Maar dat hadden we zelf ook al een beetje ingeschat.

Op dit merengebied hebben we even geen sluizen meer, tot nu toe hebben we over het hele traject er 49 gehad en dat valt eigenlijk nog best wel mee, als je bedenkt welke afstand we hebben afgelegd.

We hebben momenteel 137 draaiuren van de motor gemaakt. De laatste dagen waren het er niet zo veel per dag, het voordeel van kort varen en niet te laat vertrekken is dat je bijtijds op je volgende bestemming arriveert en je daardoor nog voldoende keuze in plaats hebt.

Dinsdag 26 juli

Bij dit soort vaartochten heb je bepaalde doelstellingen, voor ons is dit onder andere dat we graag in Waren willen liggen. Hier in deze (toeristische plaats, dat wel) hebben we 4 jaar geleden gekampeerd, we kwamen hier naar toe, met het idee er ooit zelf met de boot naar toe te varen en dat is nu dus gelukt. Bijzonder om na ongeveer 2 uur varen vanaf Röbel, de (vernieuwde) haven van Waren aan de binnen Müritz binnen te varen. Het is een grote haven en zoals gezegd daardoor ook toeristisch. Na enig zoeken hebben we een steiger die niet belegt (gereserveerd) is. Naast ons ligt een Duitse boot, die kort na onze aankomst voor een paar uur gerepareerd moet worden en deze schipper/eigenaar is blij te horen dat wij hier voor de nacht blijven liggen en vraagt of we een touw met een rood t shirt eraan over de box willen spannen, zodat hij wanneer hij enkele uren later terug komt zijn plaats niet kwijt is. Dat doen we en dat is maar goed ook want de haven loopt in rap tempo vol met (inderdaad) overwegend huurboten en die kijken niet zo krap of dat er groen of rood (belegt) op een box staat.

Tijdens de wandeling door Waren, komen we Wim en Marjan (uit Rees) tegen en gaan we wat met elkaar drinken. Zij zullen morgen verder varen en wie weet zien we ze dan nog wel een keer. Het is vandaag gelukkig niet zo heet als wat we bijna een week hiervoor hebben gehad, het is hierdoor een stuk aangenamer.

In de haven is het inmiddels een drukte van jewelste er gaan huurboten in en uit. Er zijn huurboten die hier vandaan starten en waar eerst nog een instructeur meegaat voor uitleg. Bijzonder dat zulke dure en grote schepen verhuurd worden aan mensen die of geen ervaring en soms ook geen inzicht hebben wat varen aangaat. Kenmerkend aan Duitse havens is dan ook, het ratelende, irriterend

geluid van een Boeg en Hekschroef die door deze 'schippers' te pas en vooral te onpas gebruikt wordt. Omdat ze zonder deze hulpmiddelen anders niet kunnen wegvaren of aanleggen.

Wij hebben vanmiddag tijdens een wandeling een leuk klein Vis Restaurant gevonden, ver van de drukke boulevard en met vriendelijke bediening, met een prima keuken.

Woensdag 27 juli

Gisteravond dacht ik toch nog even problemen met het internet te hebben, had mijn kaart 2 dagen geleden opgewaardeerd en daar ook bevestiging van ontvangen, maar het werkte niet. Dan maar een telefoontje naar mijn schoonzoon, om op afstand hulp van hem te ontvangen, altijd handig zo iemand op de achtergrond! Gelukkig klopte het allemaal wel, maar is de ontvangst op deze plaats gewoon erg slecht, omdat we in een haven liggen waar naar mijn idee iedereen met internet bezig is, was het bereik onvoldoende. Kort daarna toch nog even in kunnen loggen, waaruit bleek dat het gelukkig wel werkt, alleen nu even niet, pak van mijn hart. Want wat moet een mens zonder internet?

Vannacht regen! Dat is even geleden en vreemd om te horen, maar wel hard nodig. De regen is goed voor de Elbe, de Elbe is een regenrivier die we over een paar weken willen bevaren en waar we onderweg al van verschillende mensen van hadden gehoord dat daar nu, vanwege de lage waterstand niet gevaren kon worden. Dat zou dan een streep door onze rekening zijn, want alhoewel we maar ongeveer 70 km van de Elbe gebruik zullen maken, als er niet gevaren kan worden, moeten we nadat we in Schwerin zijn geweest, de zelfde route over deze meren terugvaren.

Nu is dit qua tijd geen probleem, maar omdat het vakantietijd is en daarom behoorlijk druk en wij daar zelf tot nu toe met schutten gelukkig weinig oponthoud door hebben gehad, zou dat met de terugtocht wel eens anders kunnen gaan. Wij liggen niet zo diep, voor ons zou net een meter al voldoende zijn, maar andere schepen met meer diepgang zullen dan ook hun route moeten verleggen. We zullen vanaf nu elke dag (op het internet) de waterstand op de Elbe controleren.

De regen van vannacht zet overdag door, vrijwel alle huurboten blijven vandaag in de haven liggen, in de loop van de ochtend gaat het zelfs harder regenen en komt er onweer, dit wordt een dagje van lezen en de boel een beetje opruimen, ook niet slecht voor een keer.

Donderdag 28 juli

Om 9.45 uur vertrekken we uit Waren, vanaf de Müritz varen we via het Reecke kanaal naar de Kölpin See, die we van oost naar west oversteken om het Göhrener kanaal in te varen. Kanaal is een groot woord voor een smalle doorvaart van maar 200 meter lengte. Daarna varen we de Fleesen See op. Aan de west kant van deze See is een versmalling en begint de Malchower See, hier zien we Wim en Marjan uit Rees naderen die alweer op de terugweg uit Malchow zijn. We zwaaien op afstand naar elkaar, wat hun verdere route gaat worden weten we niet. Wij varen naar Malchow, waar we net voor de nieuwe draaibrug een mooie Wasserwanderrastplatz (steiger met water en stroom) zien waar we afmeren. Een prima plek vlak naast een Gaststätte, waar we ons moeten melden en waar ook toiletten en douches zijn. We worden door een vriendelijke Duitser geholpen met de meertouwen, die ons gelijk verteld waar wat is. Deze steiger ligt dicht tegen het centrum aan. We hebben vanaf onze ligplaats een mooi uitzicht op Malchow.

Vrijdag 29 juli

We blijven nog een nacht langer liggen. Het plaatsje nodigt daar wel toe uit, er is een DDR museum wat we willen bekijken en het ziet er allemaal erg gezellig uit. Dit keer kunnen we alles te voet bekijken. De straten zijn hier geplaveid met van die ronde keien die je in geheel Oost Duitsland ziet en dat is lastig fietsen. Fietspaden zijn er nagenoeg niet, wandelpaden moeten met de fietsers worden gedeeld, maar dat is som wel eens verwarrend, wanneer men met 4 personen naast elkaar loopt. Vandaag dus te voet door Malchow, het is er druk veel vakantiegangers en veel boten die door de nieuwe draaibrug moeten die elk heel uur open gaat en dan zijn er soms zoveel boten aan weerszijde dat de brug voor het verkeer en de voetgangers soms wel 20 minuten dicht is. (dus geopend voor de watersport) Er zijn zelfs banken en ligstoelen neergezet om het wachten wat te verzachten.

Zie de volgende foto!

Daarna bezoeken we het DDR museum, met gebruiksvoorwerpen die we zelf herkennen uit onze jeugd, maar die bij ons vele jaren eerder al waren afgedankt terwijl ze hier nog werden gebruikt.

Terug in de tijd dus. Hierna naar de boot, waar inmiddels vele nieuwe boten zijn gearriveerd en andere zijn vertrokken. Huurboten vertrekken elke dag, omdat ze meestal maar voor een week

gehuurd worden en dat doe je niet om zomaar een dag te blijven liggen, zoal wij dat wel kunnen. Maar morgen gaan ook wij weer verder.

Zaterdag 30 juli

Op aanraden van onze Duitse buurman vertrekken we naar Alt Schwerin, waar een mooie steiger met een prima visrestaurant moet zijn. Zijn uitleg over hoe we moeten varen is wel erg summier. Na Lens wanneer je de Plau See op vaart naar rechts, maar dat is toch een beetje anders dan we dachten, we varen niets vermoedend, af op een steiger maar komen tot onze schrik op laag water terecht, volgens de kaart en de navigatie moet er hier 1.50 tot 1.60 m waterhoogte zijn, maar dat blijkt dus niet zo. Heel voorzichtig proberen we achteruit de zelfde lijn terug te varen zoals we zijn komen aanvaren en gelukkig zijn we weer los. We zijn niet de enige met dit probleem, kort hierna zien we een zeilboot die vast komt te zitten en door een motorboot wordt losgetrokken. Dan maar door naar Plau am See, een toeristisch plaatsje aan het meer, met voldoende aanleg mogelijkheden. In de middag bezoeken we er het plaatselijke museum en lopen wat rond. Het ziet er gezellig uit en we kunnen hier ons weekend wel doorbrengen.

Zondag 31 juli

Het is vandaag qua weer wat koeler, we gaan we op de fiets de Plau See rond, dat is een mooie maar vermoeiende fietstocht, vermoeiend omdat we vele natuurpaden volgen die niet alleen smal,

zanderig maar ook vol boomstronken liggen en waar we klimmen en dalen, zodat je constant goed moet opletten om niet onderuit te gaan. Na goed 50km zijn we dan ook blij weer 'thuis' te zijn. Morgen varen we weer verder.

Maandag 1 augustus

Vandaag vertrekken we met 3 boten tegelijk uit de haven en dat is maar goed ook want de brug die net naast de haven ligt moet per GSM gebeld worden en zo kunnen we met elkaar 4 sluizen schutten. In die 4 schuttingen gaan we totaal 15m naar beneden. We varen nu op het Elde kanaal en hebben het Seenplatte (met al de meren) verlaten. Vanaf nu varen we zur Tal of wel zijn we Dalvaart (varen we van hoog naar laag). Tot aan dit punt waren we Bergvaart. (gingen we van laag naar hoog) We meren af in Lübz een leuk klein plaatsje met een vriendelijke jachthaven in een rustige kom net naast het centrum, alles vlakbij maar toch rustig. We zijn er al om 2 uur in de middag, maar na ons zullen er nog vele volgen. We maken een korte wandeling door het plaatsje en Wil gaat daarna op pad om zijn Diesel voorraad weer aan te vullen. Wat ons in al die weken is opgevallen en dat is hier niet anders, is dat de dames en dat zijn allerlei leeftijden, jong maar ook al ouder, met de meest bijzondere haarkleuren rondlopen. Van knal oranje, tot vuurrood, paars, blauw en zelfs groen! De kleuren die bij ons met carnaval als pruik wordt gedragen, daar lopen ze hier zo mee rond. En dan heb ik het nog niet eens over tatoeages, ongelooflijk maar we hebben nog nooit zoveel tatoeages gezien als hier in Duitsland, hele armen, benen, borsten vol, hals en nek en ook weer mannen, vrouwen en zelfs dames van ver in de 50. Ongelooflijk dat iedereen met deze 'plak plaatjes' wil rondlopen. Ze vinden het hier waarschijnlijk mooi, maar het is niet om aan te zien hoe ze zich toetakelen.

Dinsdag 2 augustus

Vandaag blijven we een dag in Lübz liggen, Wil gaat naar een Technisch museum enkele kilometers terug, maar zoals al zo vaak tijdens deze vakantie, het is hoog seizoen maar het museum is zonder reden gewoon gesloten. Het enige wat het oplevert is een mooi kort ritje op de fiets. In de ochtend is het wat regenachtig en de temperatuur komt nog niet aan de 20 graden. In de middag klaart het op, een rustig dagje, morgen varen we verder. Vanavond eerst weer even contact met de help desk voor de PC maken (schoonzoon) want op Ipad en Gsm heb ik internet, maar nu wil het weer niet met de laptop en ik wil deze 'nieuwsbrief' graag aan jullie versturen, kijken of dat het gaat lukken.

Deel 8

Woensdag 3 augustus

We zijn vandaag wat later vertrokken, om half 11 varen we de haven van Lübz uit. Het is droog maar dreigend, we zullen het wel niet heel de dag droog houden. We varen tot net voor Parchim. Daar zijn afmeer mogelijkheden, 2 km ervoor is een Gaststätte/Pension Am Brunnen. Hier moeten we volgens de kaart ook kunnen afmeren. Er ligt een soort Rondvaart/Taxiboot afgemeerd, met een jacht (wat van de eigenaar blijkt te zijn). Er staat niet veel water, maar naast de Rondvaartboot kunnen we wel afmeren. Prima plek, vriendelijke mensen en erg rustig. We kunnen binnen terecht voor een douche en toilet en we kunnen broodjes voor de volgend morgen bestellen. Als blijkt dat er 's avonds een Grill-Abend voor de gasten van het Pension en de plaatselijke bevolking is, besluiten we daar aan mee te doen. Heerlijk gegeten, gezellig en niet duur!

Het weer zat vandaag niet echt mee, maar onze overnachting plaats was gezellig .

Donderdag 4 augustus

Vandaag varen over de Müritz-Elde –Wasserstrasse, via Malchow, Garwitz door een Natuurgebied bij de Elde Dreieck en gaan daar het Störkanaal op naar Banzkow. Dit Störkanaal brengt ons na 3 sluizen verder naar Plate, en bij Muess varen we de Schweriner See op. Even weer het 'grote water' op na een paar dagen kanalen varen. Dit gedeelte vooral het laatste voordat we de See op gaan, doet sterk denken aan Nederland. Mooi rustig, afwisselend en veel natuurschoon. We hadden van de eigenaar van Am Brunnen een haven in Schwerin aangeraden gekregen en dat was een terechte aanbeveling. Schwerin heeft verschillende havens, vooral Zeilverenigingen, maar wij koersen af op

de SV- Mecklenburgisches Staatstheater. Een mooie rustige haven, in het centrum van de stad, alles veilig achter slot en grendel, goed sanitair met een wasmachine/droger en schappelijk in prijs. Dat is de laatste weken op de Meren wel anders geweest. We worden vriendelijk ontvangen en hebben een mooie plek aan de buitenkant van de passantensteiger, met uitzicht op de alom bekende botenhuizen die je hier overal ziet.

Het bevalt ons zo goed dat we niet 2 maar 4 nachten blijven, er is hier in de stad en omgeving voldoende te bekijken.

Vrijdag 5 augustus

De zon schijnt volop, de wind waait, prima weer om de wasmachine te laten draaien. Er zit voldoende in de wasmand, onderweg was er in Lübz geen mogelijkheid omdat de wasmachine defect was, maar hier kan ik vandaag mijn best doen. Aan het einde van de dag is alles schoon en in de kast en de hele boot van binnen en van buiten Spic en Span. De havenmeester is zelfs bereid om (per auto) onze gasfles bij een vulstation te laten vullen, waar vind je nog zoveel hulpvaardigheid?

Ook voor Mouse is het vandaag een bijzondere dag, ze heeft vandaag haar Diploma Reddend Zwemmen behaald. Inderdaad, ze is hier in de haven te water geraakt. Met het van de boot afspringen is ze niet op, maar naast de steiger terecht gekomen. Wil zag haar het achterdek af springen, maar niet op de steiger aankomen en toen hij keek, was ze drukdoende zelf op de steiger omhoog te komen en dat lukte gelukkig. Nat en geschrokken hebben we haar afgedroogd en heeft ze zich een uur zitten poetsen om zich weer toonbaar te maken. Na al die weken moest het er een keer van komen, in het vervolg zal ze waarschijnlijk wel wat voorzichtiger zijn.

Zaterdag 6 augustus

Zoals we van plan zijn gaan we vandaag de stad Schwerin en het Schloss bekijken. Schwerin is de hoofdstad van de deelstaat Mecklenburg-Voor-Pommeren.

Het Schloss is net als ook de stad, imponerend . We hebben tot nu toe op deze reis geen stad gezien, die nog zo mooi in tact en met zoveel monumentale gebouwen. Het parlement, de Landtag, is gevestigd in het kasteel dat op een eilandje in de Schweriner See ligt. Prins Hendrik, de man van koningin Wilhelmina, was hertog van Meckelenburg- Schwerin en kwam hier oorspronkelijk vandaan. Het kasteel is meer dan 1000 jaar oud en heeft door de eeuwen heen zijn huidige vorm gekregen, met in totaal 365 torens en torentjes, het is dan ook een bezoek meer dan waard.

Zondag 7 augustus

Het is onze laatste dag in Schwerin en vandaag gaan we de omgeving per fiets bekijken. Van de havenmeester hebben we een fietskaart te leen gekregen en er zijn hier rond de Schweriner See legio fietsroutes. Wij volgen in grote lijnen de fietsroute Hamburg - Rügen. Bij een Fisch Imbus (snackbar) eten we een Fisch broodje met uitzicht op het meer. Bij thuiskomst is er nog volop zon en maken we plannen voor morgen, want dan varen we weer verder.

Maandag 8 augustus

We verlaten het Merengebied, vertrekken uit Schwerin, via de Schweriner See varen we doormiddel van 5 sluizen terug naar de Müriz-Elde-Wasserstrasse,. Ons plan om net na sluis 4 bij een Wanderwasserrastplatz te overnachten, gaat niet door, want deze bestaat niet meer er staat een groot bord met verboden af te meren. Dan maar door naar Garbow, we moeten dan nog wel een keer schutten. Onderweg zien we aan de waterkant, tussen de struiken 4 jonge Bevers. Die aan het spelen zijn. De sluizen zijn hier allemaal zelfbediening en wanneer we in de sluis van Garbow liggen, horen we van onze Duitse mee vaarder, dat we net na de sluis een brug krijgen die om 6 uur draait en daarna pas om half 8. Voor ons geen probleem wij kunnen er onderdoor maar hij is te hoog en moet jammer genoeg anderhalf uur wachten om net als wij in Garbow te kunnen af meren.

Deze Duitser heeft net als zijn vrouw een erg fors formaat. Ze zijn al enkele sluizen met ons af geschut, hij komt daarbij niet uit zijn stoel en doet alles (gooit zijn touw) via een raam, zijn vrouw is ook door haar gewicht slecht ter been en moet hierdoor extra tijd hebben om vast te maken en de sluis met de hendels in werking te stellen. Wij hebben dat al die sluizen voor onze rekening genomen en soms een lijn aangepakt, na anderhalf uur wachten voor de brug, sluiten ze bij ons aan de kade van Garbow aan.

Dinsdag 9 augustus

Al vroeg gaan onze voorburen en de Duitsers achter ons weg, wij vertrekken een half uur later. We komen elkaar bij het schutten wel weer tegen. Vandaag willen we naar Dömitz, daarvoor moeten we 6 maal schutten. Dömitz is voor ons de eerste plaats aan de Elbe, om deze plaats te kunnen bereiken

hebben we al 2 weken lang dagelijks de Elbe waterstanden op het internet bekeken, gelukkig is de waterstand van deze regenrivier dusdanig gestegen dat we onze geplande vaarroute kunnen vervolgen. Ook vandaag worden we na korte tijd,- omdat ze elders water zijn gaan laden -, weer gevolgd door onze Duitsers mee vaarders. En ook vandaag, nemen wij bij het schutten het initiatief en helpen bij het vastmaken en het kastje in de sluis te bedienen. Het is vandaag een lange dag, niet zo zeer om te varen, maar wel omdat we 6 maal moeten schutten en dat neemt behoorlijk wat tijd. Wanneer we om even 4 uur bij de laatste sluis de Elbe opvaren en gelijk daarna de stadhaven afmeren, volgen de Duitsers ons hierin. En dat is maar goed ook want er staat een straffe wind vanaf de kant en het is daardoor lastig vastmaken, zeker voor hen, ook hier helpen we ze met afmeren en de lijnen vastmaken.

Nadat we 's avonds een kort rondje gewandeld hebben en we langs het steiger lopen, worden we door deze Duitsers uitgenodigd een glaasje wijn te komen drinken, als dank voor de hulp in de sluisen. Ze hebben vertellen ons dat ze deze boot pas een week hebben. Een boot met 2 motoren van elk 250 PK. Het moest een grote boot worden met veel ruimte vanwege hun gewicht/formaat en dat is het dan ook. Leuk om deze mensen nu ook eens te spreken ze kunnen ons veel over deze omgeving vertellen. Voor ons handig om informatie te verzamelen voor het vervolg van onze reis . Zij komen uit Wiesbaden, maar laten de boot over een paar dagen - voor de winter - in Brandenburg achter. Ze hebben nog een paar dagen en varen morgen verder, het is te hopen dat ze onderweg weer iemand treffen die ze in de sluis een handje kan helpen, want dat hebben ze wel nodig.

Woensdag 10 augustus

We zijn vandaag op de kop af 8 weken onderweg en hebben inmiddels, 3 weerseizoenen meegemaakt.

Vertrokken met het voorjaar, kregen we slechts enkele weken zomer, maar nu zijn we ondanks dat het nog maar augustus is aangekomen in de herfst. De barometer geeft nog weinig verbetering aan, zon, af en toe een bui regen, maar de temperatuur is verre van zomers. In de rest van Duitsland is het al wat beter, alleen dit gedeelte blijft achter. Ondanks die vooruitzichten vertrekken we vandaag op de fiets om Dömitz te bekijken. We liggen in de haven gelijk achter de sluis van de Elbe, en kunnen de waterstand goed in de gaten houden, de komende dagen is dat van belang als we naar Lubeck zullen varen. Vandaag bezoeken we het Fort en de Altstadt van Dömitz, we eten wat in het Elbe Cafe, dat je het best kunt omschrijven als een klein museum, waarin je tussen alle prullaria een hapje kunt eten, met uitzicht op de Elbe. We worden er door de eigenaar verrast met anekdotes die hij met veel verve, al lopend tussen de tafeltjes aan de gasten verteld, uit de tijd dat er nog grensbewaking aan de Elbe was. Een bijzondere locatie om een hapje te eten. Morgen varen we de Elbe verder af.

Donderdag 11 augustus

Vandaag niet al te laat weg, het is erg stil op de Elbe, weinig schepen, veel wind, Noord/West 5 beaufort, er staat 5km stroming, dus we gaan met maar 1500 toeren als een speer, ruim 12 km. Langs de kant van de Elbe zien we de betonning (rood en groen) plat op de walkant liggen. Het is nu vrij laagwater voor de Elbe, maar als dat weer hoger wordt gaan ze drijven. Je moet op de Elbe ook van stuurboord naar bakboord laveren, omdat er veel zandbanken onder de waterlijn liggen en je de

vaargeul alleen kunt bevaren door goed op de borden te letten .Er staan ook nog de nodige bewakingstorens uit de tijd dat de Elbe grensgebied tussen oost naar west was.

Het is even 3 uur wanneer we in de haven van Lauenburg afmeren, het regent al een paar uur en dat blijft het doen tot dat we na een wandeling 's avonds weer aan boord stappen. Jammer want het is een prachtig plaatsje, met Anton Piek huisjes maar met die regen zie je er maar weinig van. Binnenkort als we op de terugtocht zijn komen we hier weer terug en laten we hopen dat we het dan in betere weersomstandigheden kunnen bekijken.

Vrijdag 12 augustus

Direct na ons vertrek uit de haven van Lauenburg moeten we schutten, bij het aanmelden krijgen we te horen dat het wel eens een uurtje kan gaan duren. Gelukkig wordt het niet zo lang, maar nadat we ruim 4 meter omhoog zijn geschut zijn we toch bijna een uur verder. We varen nu op het Elbe-Lubeck kanaal, vandaag 2 maal schutten. Sluis Witweeze was weer een sensatie op zich, want wanneer we net vast hebben gemaakt en de sluis vol gaat lopen, gebeurt dat in deze sluis doormiddel van een kolk aan de zijkant in het midden van de sluis en laten wij daar nu net vastliggen. Het water kolkt over het dek en over mijn schoenen. Ik zit meestal ten hoogte van het midden van de boot, naast de patrijspoot van het toilet, gelukkig was deze afgesloten anders hadden we aardig volgelopen.

Het was wel lachen, mijn broek en schoenen drijfmat, wel vreemd dat er nergens in de sluis een waarschuwingsteken stond. Zo zie je maar, dat schutten elke keer weer net even anders kan gaan. Ons eindpunt is vandaag Mölln dat ligt aan de Mölln See (klein meertje). We liggen in een kleine maar gezellige verenigingshaven afgemeerd met vanuit de kuip een mooi uitzicht op het meer en ook hier zullen we op de terugreis nog een nacht doorbrengen om de stad van Tijn Uilenspiegel, te gaan bekijken.

Deel 9

Zaterdag 13 augustus

In de haven van Mölln ligt net als ook in de haven van Lauenburg, het zeilschip Sandrina. Dit zeilschip heeft een crew van 2 dames van middelbare leeftijd. In een haven is het - als watersporters – gebruikelijk elkaar te groeten, maar daar blijft het meestal dan ook wel bij. De Sandrina vaart een half uur voor ons de haven van Mölln uit, zij varen het zelfde traject als wij. Op dit traject moeten we vandaag 5 maal schutten. Het is dan ook handig en niet ongebruikelijk voor vertrek te informeren of er nog meer schepen jouw kant uitgaan. Zodat je, als het eventueel mogelijk is, met elkaar kunt schutten, anders kan het op drukke trajecten met beroepsvaart wel eens tijdje duren alvorens je de sluis in kunt. Van de Sandrina wisten we echter niet, dat ze deze dag, net als wij weer verder zouden varen.

Tot we een paar kilometer voor Lubeck, bij sluis nummer 5 van de sluismeester te horen krijgen dat er een stukje verder een Regatta gehouden wordt en we daardoor bijna 2 uur moeten wachten alvorens verder te mogen. Bij deze sluis ligt ook de Sandrina afgemeerd te wachten. We worden door de beide dames vriendelijk begroet. Wil gaat om wat meer aan de weet te komen, eerst maar eens naar de sluismeester terug om een praatje te maken. Omdat hij de komende 2 uur toch geen schutting heeft, laat hij Wil uitgebreid alles zien omtrent de sluis en de werking ervan, hij krijgt zelfs een bezichtiging van de machinekamer. Hij verteld dat deze sluis en nog 8 andere op dit traject, op een vrij unieke manier werken. De werking is uitgevonden door ingenieur Hotopp. Het bijzondere is,

dat de gehele werking van de sluis, zonder toegevoerde energie gaat. Deze sluisen zijn al 100 jaar oud en werken nog steeds met dit principe. **(voor verdere info zie Internet)**

Hierna maakt Wil een praatje met de beide dames van de Sandrina, zij blijken de zelfde haven in Lubeck uitgekozen te hebben als wij. Wanneer we weer verder mogen, varen zij voor ons uit. De sluismeester heeft ons een mooie route naar de haven uitgelegd, Lubeck is namelijk op wel 3 manieren aan te varen. En omdat wij laag zijn en de dames met de zeilboot met gestreken mast ook, kunnen we dwars door het centrum, ondanks de lage bruggen en rondvaartboten. Toch haakt de Sandrina bij een toch wel erg lage boogbrug af en vaart dan een andere weg, wij gaan er wel onderdoor en zijn na de draaibrug waar we net met 10 cm hoogte verschil onderdoor gaan, als eerst in de Altstadt Marina. Er blijkt in deze haven echter geen plaats meer te zijn, met een beetje inschuiven had dit nog wel gekund, maar daar doen de schippers die er al liggen geen moeite voor. Er is echter aan de voorkant een plekje waar we net tussen passen, er loopt een rood/wit lint en er staat een naam op een papier. Wil is voor geen gat te vangen (zeker niet voor dit soort gaten) en zegt laconiek, als het niet mag dan horen we het wel en eerder ga ik niet weg. Even later komt ook de Sandrina vanaf de andere kant aangevaren, wij bieden hen aan om bij ons langszij te komen liggen, met die restrictie, dat we misschien wel weggestuurd kunnen gaan worden. Maar ook de dames nemen dat voor lief. En wanneer de havenmeester 2 uur later komt afrekenen, verteld hij dat het inderdaad geen passantenplaats is en dat we morgen wanneer er iemand vertrekt de boot maar moeten verhalen. Maar we kunnen deze nacht ,wel met de Sandrina langszij blijven liggen. Het is regenachtig en druk in de stad, want er blijkt een festival te zijn, van alle kanten horen we muziek. Als het in het begin van de avond droog wordt, gaan we het toch maar eens bekijken.

De hele week blijkt er in Lubeck het Duckstein festival te zijn (Biermerk) , eten, drinken, veel

vermaak en muziek. We maken nog net de laatste 2 dagen mee. Morgen gaan we de Altstadt bekijken, die moet de moeite van het bezoeken waard zijn.

Zondag 14 augustus

Vanochtend zijn er inderdaad verschillende boten die vertrekken, we helpen eerst om de Sandrina te verkassen en wij gaan daarna voor de Sandrina liggen en worden nu door hen geholpen met afmeren. Het zijn uitermate vriendelijke en behulpzame dames, een komt er uit Hamburg, zij is de eigenaar van het zeilschip die ze een paar jaar geleden in Nederland heeft gekocht, ze komt van origine uit Argentinië. En hoe gek het ook mag lijken, 3 nachten in verschillende havens met en naast elkaar liggen schept een band.

Hier in Lubeck liggen we op de Trave, dit water loopt tot aan de Oostzee. De Trave is brak water zoals ze dat noemen (een mengeling van zoet en zout water door elkaar) Als we morgen in Travemünde liggen zal het gewoon zout water zijn. Morgen vaart de Sandrina via de Oostzee naar Kopenhagen.

De Oostzee is niet ver meer. Ook wij varen morgen naar Travemünde en dat is dan tevens ons meest Noordelijke punt van onze vaartocht. Hierna zullen we weer richting Nederland varen. Daar hebben we dan nog wel zo'n 5 weken voor nodig, waarschijnlijk zullen we nog een dagje Lubeck aandoen en we zullen zeker ook Lauenburg nog een dag overliggen. De rest komt zoals het komt. Een aantal bestemmingen hadden we voor deze reis gepland en het is ook gelukt deze aan te doen, het vervolg van de thuisvaart zien we wel.

In de haven van Lubeck ligt nog een Nederlands scheepje van ons formaat, toch hebben we tot nu toe over bijna de gehele reis weinig Nederlanders gezien. Tot aan Berlijn een paar, maar daarna nagenoeg geen meer. Ook geen caravans of campers, voor Nederlanders is dit waarschijnlijk nog een onbekend/onbemand stuk Duitsland. Wat we wel veelvuldig hebben gezien zijn vakantie fietsers, gezinnen, groepen of alleen.

De stad Lubeck is een schitterende Hanzestad en zeker een bezoek waard, waar in de oorlog veel is vernield, maar daarna ook weer in ere is hersteld en dat maakt de stad erg mooi en karakteristiek. De Altstadt heeft een bijzondere sfeer en is als het ware op een eiland gebouwd, waar de Trave omheen loopt.

Uit de Vaarwijzer;

Lubeck is in de achtste eeuw door de Slaven gesticht, onder de naam Liubice (geluk). In 1128, 1143 en 1157 werd de stad plat gebrand. Niet te min groeide Lubeck in de eeuwen er na uit tot misschien wel de belangrijkste Hanzestad die er ooit bestaan heeft. De laatste keer dat Lubeck afbrandde was op 28 maart 1942, door een bombardement van de Royal Air Force. Gelukkig werd het grootste deel van de historische binnenstad gerestaureerd en uiteindelijk kwam het in 1987 op de Werelderfgoed lijst van Unesco te staan.

We maken een wandeling door de historische binnenstad doormiddel van een brochure van het VVV. En eten daarna een hapje in de Kartoffel Keller (een voormalige Speicher /pakhuis). De zon schijnt vandaag uitbundig en dat geeft een heel andere sfeer, dan bij de aankomst in de regen. Morgen vertrekken we naar de Oostzee, maar wanneer we uit Travemünde terugvaren zullen we zeker nog een dag in Lubeck doorbrengen.

Maandag 15 augustus

Na wat boodschappen gedaan te hebben, nemen we afscheid van de dames van de Sandrina we vertrekken om kwart voor 10. Wij hoeven niet met draaitijden van de brug rekening te houden, omdat we vanwege onze lage doorvaart overal onderdoor kunnen. De vele zeilschepen hier moeten op de draaiuren van de bruggen vertrekken en dat is maar 5 maal per dag.

Na vertrek komen we langs de industrie havens van Lubeck, in de nabijheid van Travemünde zien we verschillende Ferryboten naar Denemarken, Zweden of Finland liggen. Om half 1 komen we in Travemunde aan en varen door naar de Oostzee. Dit wordt de Noordelijkste punt van onze reis. We varen even de Oostzee op en draaien dan terug, om in de Passathaven af te meren. In deze haven ligt ook het ruim 100 jaar oude Museum Zeilschip de Passat, die we in de middag bezoeken.

Na het bezoek aan de Passat gaan we terug naar de Jaminada, om daar onze meegenomen fles Clairette de Die te ontkurken, om dit memorabele moment van onze reis te vieren.

We blijven hier in Travemunde een paar dagen overliggen, het moet volgens de vooruitzichten mooi weer blijven, we liggen op loopafstand van het strand, dus ook dat stukje vakantiegevoel willen we meemaken. En daarna beginnen we aan de terugreis naar Nederland. Die ongeveer 5 weken in beslag gaat nemen. Maar ook daar zullen jullie van kunnen gaan meegenieten.

Dinsdag 16 augustus

Heerlijk de zon schijnt uitbundig, vandaag gaan we Travemünde bekijken. De Passathaven ligt aan de overkant van de Trave. Er zijn hier 2 veren, onze haven ligt precies tussen de twee veerboten in, de ene is alleen voet/fietsveer, de ander kun je ook met de auto op. Het 'nadeel' van deze haven is dat je voor alle boodschappen en bezienswaardigheden moet overvaren. Het voordeel is echter dat het er heerlijk rustig is en dat de stranden aan deze kant van de Trave, een stuk rustiger zijn. Voor een bezoek aan het strand moet echter wel betaald worden, je moet een kaartje in de automaat kopen, € 2.80 aan de overkant en aan onze kant € 1.40 per dag. Verder zijn er van die leuke ouderwetse strandstoelen te huur. We bekijken de promenade en die is zoals in alle badplaatsen erg druk, maar voor een dag is het allemaal wel gezellig.

Travemünde is een mooie badplaats, het enige minpunt is de hoge flat van het Maritim Hotel, dit uit 36 etages bestaande hotel steekt boven alle bebouwing uit. Jammer de skyline van Travemünde wordt hierdoor danig ontsierd.

We kopen in de Vishaven verse vis, we kiezen voor een Dorsch (?) een vis uit de regio. Het lijkt een beetje op een kabeljauw en die gaan we op het achterdek bakken en daarna in de kuip aan tafel, het is alweer wat weken geleden dat we zo heerlijk buiten hebben kunnen eten.

Woensdag 17 augustus

We kunnen ons lol niet op, het is weer mooi weer. Vandaag eerst een beetje opruimen, heerlijk in de zon zitten en in de middag een stukje fietsen. We blijven nu aan 'onze kant' van de Trave. Dit gebied heet de Priwall en was in de jaren voor de Wende een grensgebied tussen Oost en West en dat is op verschillende plaatsen nog goed zichtbaar. We eten vandaag (buffet) in de Messe van de Zeilvereniging aan de haven. Na thuiskomst nog verschillende zaken klaargemaakt voor morgen, want dan gaat onze tweede deel van de reis beginnen, de thuisreis!

Donderdag 18 augustus

Een nieuwe fase van onze reis is aangebroken... We beginnen aan de terugreis. Ook al duurt het nog wel een aantal weken alvorens we thuis zullen zijn, we varen nu van Noord naar Zuid. Het echte mooie weer is echter maar van korte duur, want vandaag is het eigenlijk al weer over. Om half 10 gooien we de lijnen in de Passathaven los en draaien de Trave op. We komen al snel de TT Line tegen die richting Zweden vaart, het is een mooi gezicht om de grote veerdiensten voorbij te zien varen. Het duurt ook nu weer twee en half uur alvorens we in Lubeck zijn. Dit keer niet de Marina Altstadt haven, maar varen nu wat verder naar LMC Lubecker Motorboten Club. Net iets buiten het centrum, mooie vereniging met een gezellig clubhuis. We willen vanmiddag nog naar het Hanzemuseum, waar we vorige keer niet aan toegekomen zijn, dus gelijk na de lunch op de fiets. We kennen al aardig de weg in de stad en weten het museum dan ook snel te vinden.

Het Hanze museum is in 2015 geopend en geeft het verloop en groei van de Hanze steden weer. De haven van LMC waar we nu ons onderkomen hebben is een mooie rustige locatie, maar mooi of niet, morgen vertrekken we en zullen we weer naar Mölln varen, er zullen ongetwijfeld nog meer mooie plekken komen, waar we eventueel wat langer zullen blijven.

Vrijdag 19 augustus.

Voor vertrek boodschappen gehaald, sleutel van het hek ingeleverd, om 10 uur gooien we de lijnen los. Het eerste stuk varen we nog op de Trave, ook vandaag dus weer de 5 sluisen die we precies een week geleden in omgekeerde volgorde gevaren hebben. We kijken in de sluis nu met wat meer aandacht naar de bediening ervan, omdat we gehoord en gelezen hebben op wat voor ingenieuze manier ze werken. Het zit allemaal mee vandaag, alleen bij de eerste sluis moeten we een half uur wachten, daarna varen we samen met een meeligger zo de een na de andere sluis in. Halverwege dit traject gaat de Trave over in het Elbe-Lubeck kanaal. En om 3 uur zijn we weer in de haven van Watersport Vereniging van Mölln en meren we af op precies dezelfde plaats als een week geleden.

Zaterdag 20 augustus

In de loop van de middag is de haven gisteren vol gelopen met allerlei schepen, waarbij een aantal zeer grote, die met pijn en moeite een plekje vinden aan de steigers. Al deze schepen vertrekken net als wij vandaag uit de stad van Tijn Uilenspiegel, de meeste zijn zelfs al vertrokken wanneer wij om half 10 ons klaarmaken.

Vandaag hebben we een niet al te lang traject, maar moeten wel 2 maal schutten. Wanneer we na ruim 20 km de eerste sluis naderen, zien we al 7 schepen uit onze haven in de sluis liggen wachten. Wil had 3 km voor de sluis de sluismeester opgeroepen met de melding dat we er aan kwamen, deze hield daardoor de sluis 'open' zodat ook wij nog mee konden met deze schutting. De sluis is niet al te groot (80 m lang) en iedereen lag op eigen goedgevoelen afgemeerd, (dus met vele meters tussenruimte, in plaats van netjes aan te schuiven) waardoor de 2 grote schepen (ruim 15m lengte) net binnen de sluis in de ingang langszij lagen afgemeerd, hierdoor kunnen we er maar net tussendoor. Na het nodige manoeuvreren kunnen we toch nog afmeren en schutten met de andere schepen, ruim 3 meter naar beneden.

10 km verder is onze laatste sluis voor vandaag, slechts op een paar honderd meter vanaf de haven, het eindpunt van vandaag. Het is prettig dat we nu op een beetje bekend terrein zijn, doordat we een week geleden in omgekeerde richting hebben gevaren, weet je een beetje wat je te wachten staat. Maar dat deze schutting iets anders zal verlopen dan verwacht, hadden we niet voorzien.

Met de ons 7 bekende boten uit de vorige sluis, lagen we klaar om te schutten, het duurde wat langer alvorens de sluisdeuren sloten. Sluis Lauenburg is ook aanmerkelijk langer (115 m) dan de vorige. Aan de overkant lag een jachtje met 2 Denen. Voor ons lag een Zweed met een zeilschip. In de laatste haven hadden ze naast elkaar afgemeerd gelegen en als Scandinaviër onder elkaar schept dat een band. Ze verstonden elkaars taal in ieder geval goed. En dat was ook een geluk bij een 'bijna' ongeluk, want de 2 Denen zaten beide nietsvermoedend in hun boot te wachten, met de lijnen aan de bolder vastgemaakt, totdat er geschut zou gaan worden.

Ze hadden echter niet door dat het schutten al was begonnen en hun boot kwam in zeer korte tijd beangstigend scheef te hangen. De Zweed aan de overkant, begon naar ze te schreeuwen en toen pas hadden ze door dat er iets heel erg mis was. Er werd van alle kanten om hulp geroepen en eer dat ze een mes hadden gevonden om het touw door te snijden, hing het schip al behoorlijk scheef boven het water. Dit gaat zo snel, dat voor je het weet er iets ernstig mis kan gaan. De schutting werd gelijk stil gelegd, de sluismeester riep door de speaker en het touw werd na veel moeite doorgesneden en met een dreun kwam het jachtje in het water terecht, waarbij de inhoud van het schip behoorlijk door elkaar werd geschut. Veel gerinkel en schrik, waarna de Steward van de sluis naar ze toe kwam om te vragen of dat alles aan boord goed was. Het schutten lag even stil en moest toen weer worden opgestart, iedereen en de Denen zeker, waren behoorlijk geschrokken. Tja een ongeluk zit in een klein touwtje... Deze mannen en wij ook, zullen na deze gelukkig goed afgelopen ervaring, er in het vervolg nog wel eens aan terugdenken bij het schutten.

Na het verlaten van de Lauerburg sluis, varen we direct de haven van WLC binnen, waar we weer net als vorige week, een mooi plekje vinden voor dit weekend.

Zondag 21 augustus

We maken vandaag eerst schoonschip en gaan daarna op de fiets Lauenburg en omgeving bekijken. Gisteren is Wil nadat we in de haven waren aangekomen, nog even naar het Scheepvaartmuseum hier in Lauenburg geweest en heeft daar wat folders meegekregen van oude sluisen. Er ligt hier vlakbij de haven de Palmschleuse (uit 1724) die we gaan bekijken en daarna rijden we nog een stuk door het bos, langs de Elbe. Morgen varen we weer verder in noordelijke richting.

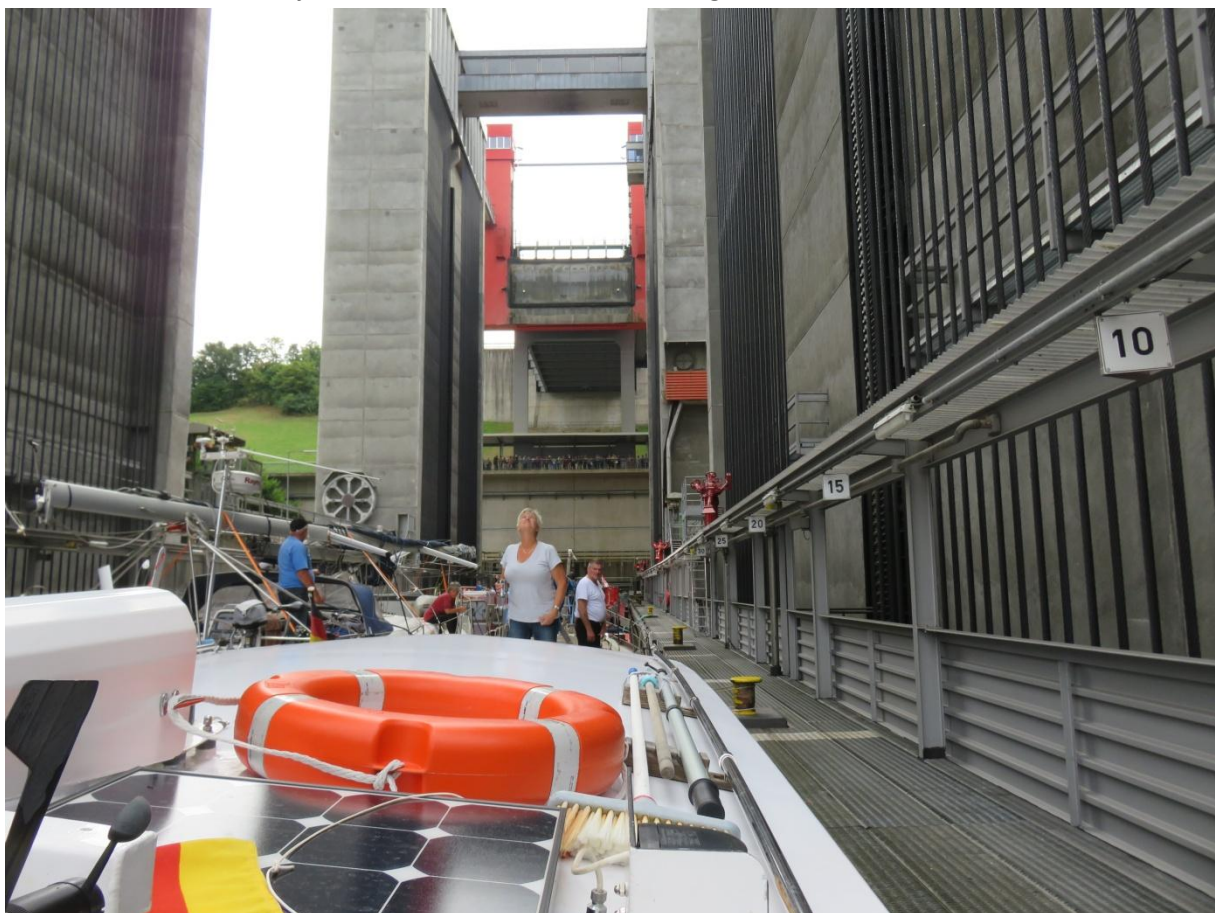
Deel 10

Maandag 22 augustus

Vandaag voor vertrek eerst nog wat boodschappen doen, omdat je niet weet waar je aan het einde van de dag terecht komt en of je daar inkopen kunt doen. Zoals elke dag in een haven, loopt deze in de ochtend leeg, om in de middag weer vol te lopen met nieuwe 'klanten'.

Wij varen de eerste 4 km nog op de Elbe en gaan dan Bakboord uit het Elbe-Seiten kanaal op. Eerst passeren we de Hochwasser-sperrtor Artlenburg Deze hoogwaterbeveiliging wordt neer gelaten bij extreem hoog water op de Elbe. En hoog water komt nog wel eens voor, als je de vermeldingen in de haven in Lauenburg moet geloven.

Vandaag geen schutting maar wel de Schepenlift van Scharnebeck, waar we met een aantal boten een bak invaren om er bijna een half uur later, 34 meter hoger weer uit te varen.

En op de achtergrond staat het zwart van de mensen om dit schouwspel te kunnen zien.

Na dit 'spektakel' varen we verder het kanaal af, het is erg rustig en op verschillende plaatsen kun je afmeren om te overnachten. Wij doen dit bij Haltestelle für Kleinfahrzeuge Wulfstorf.

Er ligt al een jacht aan de kant en na ons komt er nog een zeilboot bij, als het al bijna donker is meert er een duwboot met 2 bakken aan deze kade af. Maar voordat wij de andere dag wakker worden is hij alweer heel vroeg vertrokken.

Dinsdag 23 augustus

Voor vertrek hebben we nog een kort gesprek met onze buurman, een Duitser die met zijn onlangs in Nederland gekochte boot op weg is naar zijn heimhaven. De vorige thuishaven Steenwijk staat nog op de achterkant van de boot. Ook deze Duitser verteld dat hij verrast was over de vriendelijkheid en behulpzaamheid van de Nederlandse watersporters, in de havens en de sluizen. We liggen hier zo rustig, aan de bosrand zonder verkeer, dat Mouse het waagt om weer van boord te gaan. Ze vind het zo prachtig, dat Wil haar moet ophalen omdat we willen vertrekken. Zo'n kans om rustig te passagieren heeft ze niet altijd, ze heeft het meestal snel door wanneer ze er af kan als we ergens afmeren.

Vandaag varen we verder het Elbe-Seitenkanaal af, een mooi afwisselend kanaal qua natuur, we passeren vandaag 2 maal een rivierbrug. En omdat de was weer eens gedraaid moet worden, besluiten we in jachthaven Uelzen te stoppen, en goede keus blijkt achteraf. Een kleine haven in een rustige kom, mooi gelegen, met behoorlijk wat beschutting, een vriendelijke havenmeester, een Gaststätte waar je heerlijk kunt eten, met een wasmachine en droger. Na een middag ligt alles weer schoon in de kast en omdat het ons hier zo goed bevalt blijven we nog een dag langer liggen, als zo'n plekjes op je pad komt moet je er gebruik van maken.

Woensdag 24 augustus

De extra dag in Uelzen gebruiken we om de stad te bekijken, deze is niet echt spectaculair, maar heeft een prachtig station in de stijl van Hundertwasser.

(Uit Wikipedia)

Deze Oostenrijkse kunstenaar en architect, die in december 1928 in Wenen werd geboren stond vooral bekend om de door hem ontworpen, kleurrijke gebouwen en was voorvechter van een mens- en milieuvriendelijke bouwwijze. De kunstwerken van Hundertwasser kenmerken zich door uitbundig gebruik van kleur, het gebruik van kleine omkaderde vlakken en parallelle (maar geen rechte) lijnen

Een bezoek buiten als ook in het station is meer dan de moeite waard. Na een bezoek aan de markt waar we weer het bekende broodje Rauchfis nuttigen, fietsen we terug naar de haven, morgen vertrekken we weer, maar voor het zover is gaan we vanavond in de haven in de Gastätte Am Luchtturm eten.

Donderdag 25 augustus

De temperatuur beloofd vandaag hoog te worden, we besluiten daarom om 9 uur te vertrekken. We hebben vandaag slechts 1 schutting te gaan, dat is de sluis van Uelzen , waar we in een keer 23 meter omhoog zullen gaan. We varen hier als het ware een verhoging in het landschap over. Gelukkig gaat dit doormiddel van zwemmende bolders zoals ze deze hier noemen, je wordt bijna naar boven getrokken, de gehele schutting duurt dan ook maar een kwartier. En omdat we gelijk bij het aankomst bij deze sluis kunnen invaren en we niet hoeven te wachten, zijn we in rap tempo omhoog en een stuk verder. Het kanaal ligt hier een stuk hoger, waardoor er mooi uitzicht is. Om 15.00 uur zijn we bij Siecherheidstor Oslos (hoog water beveiliging) , ook hier is een afmeer mogelijkheid voor de plezier en de beroepsvaart. Wanneer we aankomen zijn we de eerste en gaan netjes vooraan

liggen. Het is inmiddels over de 35 graden, maar er staat gelukkig wat wind. Kort na elkaar komen er nog een zeilboot en daarna zelfs 4 beroepvaartuigen, die op hun eigen gedeelte aan de kadewand dubbel moeten afmeren. Wanneer de avond valt ,het al donker is en we nog in de kuip zitten komt er een jacht aangevaren, op zoek naar een ligplaats ze roepen naar ons en vragen of we nog wakker zijn, ze willen aanmeren, wanneer Wil vraagt hoe lang ze zijn, blijken ze maar liefst een jacht van 15 meter lengte te hebben . Het is echter al zo donker dat we dat vanaf de walkant slecht kunnen inschatten.

Ze hebben wel de benodigde verlichting aan, maar hebben geen schijnwerper om zelf te kunnen zien of dat er plaats is en zo ja, hoe dat het beste aangevaren kan worden. We helpen door beide met een zaklantaarn/schijnwerper bij te schijnen, zodat ze een beetje kunnen zien waar de kade is en om aan te geven waar de bolders/ringen zitten. Ze kunnen qua lengte nog net voor ons aan de schuine kant afmeren. Je vraagt je af, of ze de vaartijd onderschat hebben, of dat ze de weg een beetje wisten, want het is hier zo donker, dat het bijna onverantwoord is om zonder schijnwerper te varen. Het is inmiddels half 11 als ze zijn afgemeerd, met duizend maal dank. Voor dat wij op bed liggen is ook op dit schip het licht uit. De volgende ochtend vertrekken ze om kwart over 6... ze zullen wel in tijdnood gezeten hebben, net als de overige schepen.

Vrijdag 26 augustus

Als we om 9 uur vertrekken is het al een stukje over de 20 graden, het beloofd vandaag een warme dag te gaan worden. We varen vandaag de laatste 10 km van het Elbe-Seiten kanaal, het kanaal ligt zo hoog dat de bruggen zijn vervangen door tunnels. Om 10 uur varen we bij km 233 het Mittelland kanaal op. We krijgen nu een gedeelte Mittellandkanaal dat we op de heenreis ook hebben gevaren.

We willen weer overnachten bij BMC in Braunschweig. Waarschijnlijk blijven we daar 2 nachten, het is een kleine haven in een kom, met een deur die doormiddel van een knop aan de buitenkant geopend moet worden. Dit ter voorkoming dat de havenkom, wanneer er beroepsvaart langs komt te veel wordt leeggezogen en beroepsvaart is er voldoende op het Mittellandkanaal. Het is een rustige haven, met bijna geen passanten. Het enige minpunt is, omdat we in een kom liggen, het er wel erg warm is en juist nu met de tropische temperaturen die we deze dagen hebben pffff.....

Zaterdag 27 augustus

Vandaag al vroeg met de fiets op pad naar de Altstadt van Braunschweig, we moeten hiervoor 22 km heen en terug fietsen. Braunschweig heeft een mooie oude binnenstad, met vakwerkhuisen, die tussen de nieuwere bebouwing instaan. De wegaanduiding is echter slecht, alles is hier geënt op autoverkeer, hier en daar zie je een bordje, maar een stadsplattegrond is onontbeerlijk om te weten waar je bent. Om die plattegrond te bemachtigen willen we naar het Toeristenbureau, maar om die te vinden, dat is erg lastig. Geen bordjes en de mensen die we het vragen weten het meestal niet. Maar gelukkig is er een vriendelijke meneer die ons op de fiets voorrijd.

Het is warm en erg druk in de stad, een echte zaterdagmiddag, op de markt staan de kraampjes van verschillende politieke partijen om 'zieltjes' te winnen. Op 11 september zijn er hier verkiezingen. Posters aan de lantarenpalen enz., je komt ze overal tegen, sommige beklad, andere moedwillig gescheurd. Met een plattegrond maken we een wandeling door de Altstadt, maar om even 12 uur stappen we weer op de fiets, om doormiddel van onze kaart de terugweg naar de jachthaven te vinden.

Wanneer we in Wattenbüttel /Braunschweig – waar onze jachthaven zich bevind- aankomen, eten we bij de Italiaan een Pizza en zijn om 2 uur weer aan boord, om alles tegen elkaar open te zetten, om het voor Mouse en voor ons wat aangenamer te maken. Alhoewel Mouse er weinig of geen last van schijnt te hebben, ze drinkt iets meer, eet normaal en slaapt veel, maar ook dat is niet anders dan thuis.

Wij zoeken nog wat verkoeling aan de waterkant, bij de ingang van de haven, waar een zitje onder een boom staat. Met dit soort temperaturen van boven de 30 graden kun je, je maar beter rustig houden (zie foto) In de avond wanneer het wat is afgekoeld, doen we wat huishoudelijke zaken – ook dat gaat gewoon door aan boord – en morgen gaan we weer verder.

Zondag 28 augustus

Na op de knop te hebben gedrukt om de poort van de haven te openen, varen we om 9 uur het Mittellandkanaal op. Het is nu al over de 20 graden, dat beloofd wat voor de rest van de dag. Er wordt al is het zondag, ook door de beroepsvaart gevaren, pleziervaart zie je met dit mooie weer eigenlijk weinig. Soms van die hele snelle 'jongens' die onder het motto ; **gang is alles, stoppen is angst** voorbij komen en een zeer hinderlijke golfslag produceren. Om even voor half 2 komen we bij sluis Anderten, waar we ons melden en een uur moeten wachten om samen met een Nederlands vrachtschip te mogen schutten. We liggen samen met een Zwitsers jacht die we eerder in de haven van Uelzen als buurman hadden. Deze sluis brengt ons in 20 minuten 15 meter omlaag. Gelukkig is dit een sluis met gladde wanden, maar zonder glijstangen, dus moet er over gepakt worden wanneer we zakken. De vooruitzichten voor de avond zijn niet al te best, aan het einde van de middag zien we donkere wolken en wakkert de wind aan, met windstoten tot soms wel kracht 6. We kiezen als overnachting een Liegestelle aan het kanaal, de eerste die we aan doen, vinden we niets. Maar 10 km

verder is er een die wat meer in de luwte ligt en daar meren we achter een jachtje af. (zie foto)
Omdat het nog steeds erg warm is zitten we nog lang in badkleding buiten, springt Wil het kanaal in en neem ik een douche op het achterdek en zien we de zon ondergaan boven het Mittellandkanaal.

Maandag 29 augustus

Via de radio horen we dat het gisteravond hier in Noord Duitsland noodweer is geweest, in Hamburg zijn straten ondergelopen, stormachtige wind en zelfs hier onder de rook van Hannover blikseminslagen, wij zijn er gelukkig van gevrijwaard, maar hebben het wel zien hangen. Onze burens vertrekken wat vroeger en wij gaan om half 10 weer op pad. Het weer is totaal anders, niet meer zo warm, dus een stuk prettiger. We varen vandaag naar Minden, dit keer niet naar de jachthaven, maar we meren af bij een Liegestelle op het brede gedeelte aan het Mittellandkanaal met zicht op de Schachtsluis naar de Weser. Gelijktijdig meert er een groter schip af, met als thuishaven Vlaardingen, het is een schip waar op gewoond wordt. Ze voeren de Zwitserse vlag, spreken dan wel Nederlands maar ze wonen in Zwitserland. Achter ons ligt een Duits jacht, waarvan de mevrouw van origine uit Limburg komt, met een Duitser is getrouwd en waarvan de boot als heimhaven Roermond heeft. Omdat we al om 1 uur aankomen gaan we in de middag de Altstadt van Minden bekijken en boodschappen doen. Morgen willen we naar Bad Essen, daar hebben we op de heenreis een leuke haven gezien, waarschijnlijk gaat dit onze overnachtingplaats worden.

Deel 11

Dinsdag 30 augustus

Voordat we vertrekken spreken we nog met onze Zwitserse achterburen. Ze hebben hun boot 6 jaar geleden in Groningen laten bouwen. Ze woonde toen nog in Zwitserland, hebben nadat de boot klaar was hun woning verkocht en zijn op de boot gaan wonen, ze spreken goed Nederlands, dat hebben ze in de wintermaanden geleerd wanneer ze in Nederland waren. Ze werken niet meer en varen nu rond en houden een Site bij die Dragen 2 heet, Dragen (betekent in het Zwitsers huisje in de bergen)

Na dit gezellige gesprek gaat ieder zijn eigen kant uit, zij varen naar Hannover en wij naar Bad Essen. Dat is het grappige van dit soort reizen je spreekt veel mensen, hoort veel, maar het is allemaal maar kortstondig, want iedereen gaat weer zijn eigen weg.

Het weer is vandaag fantastisch, zonnig, blauwe lucht en een heerlijke bries die het allemaal uit te houden maakt. Maar al met al zijn er bijzonder weinig watersporters op het water. Het lijkt wel of dat het seizoen al ten einde is terwijl het nog augustus is. Bij aankomst in de verenigingshaven in Bad Essen is er ook weinig te beleven, er is iemand die ons verteld waar we wat kunnen vinden en dat er waarschijnlijk wel iemand komt aan het einde van de dag, maar verder zien of horen we weinig. Wil heeft weer zijn draai, want hij kan hier niet te ver vandaan Diesel tanken, dat worden 3 ritjes op de fiets. Ik doe mijn handwasje, de zon schijnt, dus daar moeten we gebruik van maken. Mouse kan hier ook rondlopen, ze kan geen kant heen, er is gras en struiken en rondom hekken dus ze kan niet weg. Maar zo gauw er iemand aankomt en ze het niet vertrouwd, weet ze niet hoe snel ze aan boord moet komen, want dat is eigen terrein en daar voelt ze zich veilig.

Woensdag 31 augustus

Na mijn bezoek op de fiets aan de bakker vertrekken we om even voor 10 uur en vervolgen het Mittellandkanaal. Het is ook vandaag schitterend weer, zonnig met een strak blauwe lucht. Toch zit de herfst in de lucht, je ruikt het. De bomen beginnen al te verkleuren, ten dele door het begin van de herfst, maar ook wel een beetje omdat het de laatste maanden hier erg droog is geweest en de bomen hier erg veel onder te lijden hebben gehad. Het geeft wel een mooi plaatje. Vanaf Minden richting Osnabrück is het Mittellandkanaal schitterend, mooi vergezichten, leuke dorpjes en mooie heuvels op de achtergrond. We slaan bij km 30 het Stichkanaal in naar Osnabrück, deze loopt dood in de stad maar daar kunnen we niet afmeren. Wanneer we 6 km dit kanaal opvaren licht daar de jachthaven. Om 2 uur meren we in de jachthaven af, ook hier complete rust, weinig activiteiten. We zoeken een plaatsje waar de bekende groene bordjes hangen, veel plekken zijn er niet, maar we vinden er een die naar onze zin is. Wanneer alles geïnstalleerd is gaan we op de fiets naar Osnabrück, het is ongeveer 10 km verder en we kunnen mooi langs het kanaal fietsen. We maken een rondwandeling door de Altstadt.

Drinken op de Markt wat - geen drinkwater - en fietsen weer terug naar de boot, waar we nog even van de zon kunnen genieten.

Donderdag 1 september

Nadat we schoonschip hebben gemaakt gaan we verder. We moeten eerst de 6 km terugvaren op het Stichkanaal en vervolgen dan onze reis verder op het Mittellandkanaal. Vanavond zullen we Ab en Karin weer ontmoeten (oud collega/vrienden) we zijn weer dicht bij hen in de buurt, zoals jullie weten hebben we ze al een paar keer eerder ontmoet tijdens deze vaartocht. Het enige 'probleem'

is een geschikte overnachtingplaats te vinden. Die zijn hier dun bezaaid. Aan het Mittellandkanaal waar redelijk wat beroepsvaart is, zijn wel wat afmeer mogelijkheden, maar om daar de boot te laten liggen en daarna met elkaar een hapje te gaan eten lijkt ons geen goed plan. Er staat een straffe Zuid Westen wind kracht 5, maar het is mooi zonnig. We varen langs Marina Recken, waar we op de heenreis ook hebben gelegen, maar gokken op een afmeer plekje voor restaurant Am Nassen Dreieck. Dat is een Gaststätte direct aan het water op de T Splitsing Mittelland kanaal, Dortmund Ems kanaal. (de naam zegt het al) vlak achter de sluis Bevergern. We hebben deze op de heenreis al gezien en dat komt nu mooi van pas. Er ligt gelukkig niemand en bij navraag in de Gaststätte kunnen we daar afmeren en overnachten. Wanneer Ab en Karin arriveren aan het einde van de middag, gaan we hier een hapje eten. We drinken na afloop nog koffie aan boord om dan afscheid van elkaar te nemen, zij gaan naar huis en wij varen morgen richting huis.

Vrijdag 2 september

Mist! Dat hebben we deze reis nog niet eerder gehad, ook dat is een teken van de naderende herfst. De zon zit er achter, maar moet nog in kracht winnen om er door te komen. Dat gaat gelukkig redelijk snel. Vandaag is de bedoeling naar Münster te varen, maar hier zijn geen geschikte jachthavens - vinden wij- dan maar wat verder. Het is mooi weer geworden, de zon schijnt en er zijn heel wat mensen die een dagje aan de waterkant, al dan niet zwemmend of met een Kajak doorbrengen. Dat zwemmen in dit kanaal is niet zonder gevaar en je moet als watersporter dan ook goed opletten. Om 2 uur zijn we bij sluis Münster waar we in sneltempo met glijbolders 6.5 m omhoog gaan. Nadat we bij jachthaven Münsterland geen geschikte plek kunnen vinden en er ook geen moeite voor ons wordt gedaan, varen we door naar Tombergen/Senden in deze heel kleine en simpele haven kunnen we wel overnachten en douchen.

Zaterdag 3 september

De weersvooruitzichten voor vandaag zijn niet slecht maar de komende dagen is er regen voorspelt. Dit stuk Dortmund Emskanaal wordt behoorlijk op de schop genomen. Nieuwe beschoeiing en sommige stukken verbreed, we varen over verschillende rivierbruggen (over de Lippe en de Steve) en het uitzicht is ver en open. We varen bij km raai 16 langs de oude Schachtsluis Henrichenburg, direct voor deze oude sluis ligt jachthaven MBC Lünen, een mooie haven waar we besluiten te stoppen, zodat we de sluis en de daarnaast gelegen Schepenlift uit 1899 kunnen bezoeken/bezichtigen. We worden vriendelijk welkom geheten door een aantal leden en de Hafensteiner en zo maken we deze vaardag zo'n 7 km korter dan gepland, maar eindigen wel in een erg leuke jachthaven.

We bezoeken zowel de oude schachtsluis, waar de jachthaven ligt, als ook de oude Schepenlift (1899)

Het Dortmund-Emskanaal werd in 1894 t/m 1899 in opdracht van keizer Wilhelm II aangelegd, om de Marine haven Willems haven vanuit het industriële hart, beter bereikbaar te maken.

Omdat deze jachthaven ons zo goed bevalt, besluiten we nog een dag langer te blijven en dan maandagochtend richting Oberhausen te varen. Want daar willen we ook een museum bezoeken.

Zondag 4 september

Inderdaad het weer is aan het veranderen, begin van de ochtend is er nog wat zon en lijkt het mee te vallen, maar tegen de middag begint de eerst zachte regen te veranderen in fikse buien. Wil had zich voorgenomen naar Dortmund te fietsen, wanneer hij net weg is begint het te onweren en hard te

regenen. Hij komt aan het einde van de middag, door en door nat thuis, maar heeft ondanks het slechte weer wel Dortmund per fiets bezocht.

Morgen gaan we onze laatste week van deze reis in en zullen we naar Oberhausen varen, waar we een dag zullen overblijven. Eind van de week verwachten we weer thuis te zijn.

Deel 12

Maandag 5 september

We vertrekken vandaag om 10 uur uit jachthaven MBC Lünen in Dattlen /Waltrop. Het is droog maar dreigend. Vandaag zullen we 3 maal schutten. We varen kort na vertrek het Rijn-Hernekanaal op. We moeten bij de eerste sluis Herne-Ost een uur wachten, omdat er net voor ons een tankschip (met een bord met 2 kegels) alleen de sluis in gaat, vanwege gevaarlijke lading. Daarna is er eerst beroepsvaart aan de beurt en een werkschip (van de Duitse Waterstaat) We mogen in de sluis, aan dit schip vastmaken en gaan ineen keer bijna 13 meter omlaag, een makkie om zo te schutten. De schipper van dit schip verteld nog het een en ander, over het voor ons te varen traject en wanneer wij vertellen dat we naar de jachthaven in Oberhausen gaan, verteld hij dat hij daar vlakbij woont.

Ook in dit gebied wordt er veel kano gevaren en er zijn dan ook vele Kano verenigingen aan het kanaal. Er drijft ook het nodige zwerfvuil in het water, plastic en allerlei rommel die door recreanten aan en in het water, wordt achtergelaten. Bij de volgende sluis in Wanne-Eickel moeten we ook nu weer een uur wachten, hier gaan we iets meer dan 8 meter omlaag. De laatste sluis in Gelsenkirchen, schutten we alleen en gaan we 6 en halve meter omlaag. Dit keer gelukkig ook met Schwimmpollern (drijvende bolders). Hierna varen we door het havengebied van Essen en Bottrop, dat er erg oud en vervallen uitziet.

De haven in Oberhausen is daarentegen nog niet zo oud en ligt vlakbij Sea life en de grootste Shopping Mall van Europa.

Dinsdag 6 september

Vlak naast de haven in Oberhausen zijn een aantal toeristische attracties. Shopping Mall, Sea life, een speelterrein van Lego, een groot zwembad met allerlei extra's en een Gasometer. Deze Gasometer is een industrieel monument, wat al meer dan 20 jaar buiten bedrijf is. Het is eind jaren 20 van de vorige eeuw gebouwd. Europa's grootste schijfgasreservoir, die een eeuw lang een stempel op het Ruhrgebied heeft gedrukt.

Deze Gasometer willen wij vandaag gaan bezoeken. Je kunt hem vanuit de haven zien omdat hij zo'n 110 meter hoog is. Op dit moment is er een tentoonstelling over Wonderen der Natuur met unieke foto's en een audio rondtoer. Het hoogtepunt van deze tentoonstelling is letterlijk en figuurlijk het hoogste punt van deze toren. Waarin op ruim 100 meter hoogte een 20 meter grote aardekogel zweeft, die met bewegende satellietbeelden de aarde laat zien, tijdens dag en nacht en de verandering van de jaargetijden. Eigenlijk zijn dit beelden die normaal alleen door astronauten gezien kunnen worden.

Imponerend om liggend op je rug, met z'n allen omhoog te kijken en dan de aarde te zien.

Hierna wagen we ons even in de Shopping Mall om wat cadeautjes voor de kleinkinderen te kopen. Wil heeft het allemaal al gauw gezien en wil weer terug naar de haven en omdat deze slechts 200 meter verder is, loop ik daarna zelf nog maar terug om nog even dit 'koop eldorado' te gaan bekijken.

Het is vandaag weer een erg warme dag de temperatuur geeft zo'n 30 graden aan. Morgen vervolgen we onze reis over het Rijn-Hernekanaal, richting de Rijn.

Woensdag 7 september

Het is nog steeds mooi weer wanneer we om half 10 uit de haven van Oberhausen vertrekken. Vandaag zullen we 2 maal schutten alvorens de Rijn op te varen. 5 kilometer na de haven varen we, na even gewacht te hebben aan de wachtsteiger van sluis Oberhausen, deze sluis binnen, om met drijvende bolders wat later 4 meter lager het Rijn-Hernekanaal te vervolgen. De volgende sluis zou Duisburg moeten zijn, maar deze sluismeester stuurt ons naar de Ruhrsluis even verderop, die ons 5.10 meter lager brengt, maar dit keer zonder drijvende bolders. Dit is onze laatste Duitse sluis. We varen nu een kort stukje op de Ruhr en om 12 uur varen we de Rijn op, waar we als een speer vooruit gaan met een snelheid over de 15 km per uur.

We willen eigenlijk in Rees overnachten, maar de waterstand op de Rijn is lager dan normaal en we willen het niet wagen om bij Rees de inham in te varen. We kiezen er voor door te varen naar Emmerich. Het is druk op de Rijn, veel beroepsvaart. Net na de brug van Emmerich is een inham met wel voldoende diepgang en zo komen we in een klein meertje met 3 havens. Vanaf de Rijn werden deze havens niet aangegeven, maar op de navigatie staan ze wel. Hier brengen we de nacht door, dit is onze eerste haven waar we zelf doormiddel van een kaartjesautomaat ons aanmelden en betalen. Het was vandaag weer een warme dag. Morgen zullen we weer op Nederlandse bodem zijn.

Donderdag 8 september

We vertrekken bijtijds, we zullen vandaag 85 km moeten overbruggen, ondanks dat we voor stroom varen is het toch een heel stuk om vandaag tot Gorinchem te komen. Het lijkt nu nog wel drukker op

de Rijn dan gisteren. Het krioelt van de beroepsvaart, die al dan niet verkeerde wal wil varen. Er is veel deining, het is de combinatie van voor stroom varen, in de wind met een kracht van 5 met uitschieters naar 6, die buiten de beroepsvaart al de nodige deining geeft. Mouse heeft net als gisteren last van de bewegingen die we maken. Ze moet dan ook spugen, alle brokjes van vanochtend zijn er al snel weer uit. Het is zielig om te zien, maar gelukkig als het er eenmaal uit is gaat ze met een lege maag gewoon weer slapen. Voorbij Nijmegen op de Waal hebben we wat rustiger vaarwater, dat is niet alleen voor Mouse, maar ook voor ons een stuk prettiger.

We passeren Tiel waar een grote feesttent aan de waterkant staat. En om kwart voor 3 zijn we bij de brug van Zaltbommel. Rond 5 uur meren we af bij jachthaven de Merwede in Gorinchem. Het was een vermoeiende dag, we gaan nadat we een hapje in de kantine van deze jachthaven hebben gegeten, dan ook niet te laat naar bed.

Vrijdag 9 september

We weten uit ervaring, dat we ongeveer 5 kwartier nodig zullen hebben om vanuit de haven van Gorinchem tot aan de Peulensluis te varen. Even 11 uur varen we na deze sluis door naar de Damsluis, waar we tot 12 uur moeten wachten alvorens te kunnen schutten. Kwart over 12 varen we de polder weer binnen, best wel vreemd om na zo'n lange reis weer zo dicht bij de thuishaven te zijn. Maar ook wel weer fijn, om alle bekende plekjes weer te zien.

In Giessenburg is men druk met de voorbereiding van de komende Gondelvaart bezig. We zien al verschillende bouwwerken langs de kant in het water liggen.

In Giessenburg liggen er 3 schepen uit onze haven afgemeerd. We worden dan ook direct opgemerkt wanneer we aan komen varen, na een kort onderonsje met Rietje, Gerrit, Jen en Andries varen we door, voor het laatste stuk van deze reis.

Om kwart voor 3 varen we de Jaminada onze box binnen en worden welkom geheten door onder andere dit welkomstbord.

Voor degen die deze reis in wat cijfers uitgedrukt wil zien:

We hebben in 87 dagen,

269 draaiuren gemaakt

Daarvoor 585 liter gasolie verbruikt.

Ruim 2100 km afgelegd,

In 52 verschillende havens gelegen

Totaal 93 maal geschut

Maar bovenal hebben we een fantastische reis gemaakt en veel ervaring opgedaan.